

KONTRAP

**ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 538 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 10 ΓΕΝΑΡΗ 2009**

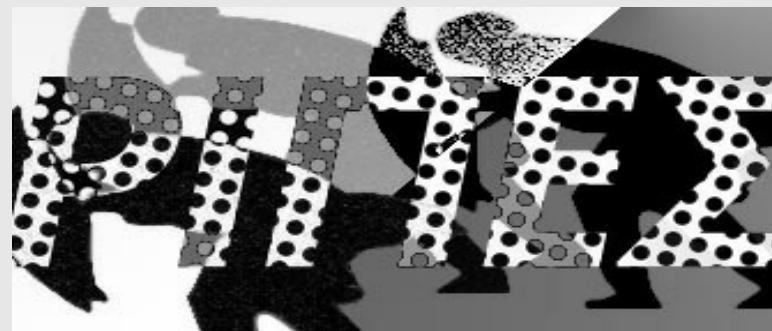
1 EΥΡΩ

ΝΙΚΗ ΣΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

10/1: Αλβανία: Ημέρα δημοκρατίας (1946), Τσαντ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μαρόκο: Ημέρα μανιφέστου ανεξαρτησίας, Νεπάλ: Ημέρα ενότητας 10/1/1989: Χτύπημα εισαγγελέα Νίκου Ανδρουσιδάκη (17N) 10/1/1983: Υποτίμηση δραχμής κατά 15,5% έναντι ξένων νομισμάτων 10/1/1984: ΗΠΑ και Βατικανό αποκαθιστούν διπλωματικές σχέσεις μετά από 117 χρόνια 10/1/1910: Γέννηση Galina Ulanova 10/1/1869: Γέννηση Grigori Rasputin 11/1/1949: Ο ΔΣΕ καταλαμβάνει τη Νάουσα 11/1/1979: Επικήρυξη των ακροδεξιών βομβιστών Παναγόπουλου και Πρωτοπαπά με 1.000.000 δρχ. 11/1/1953: Γέννηση Κώστα Σκανδαλίδη 11/1/1775 Εκτέλεση αρχηγού Κοζάκων Yemelyan Pugachov 12/1: Τανζανία: Ημέρα επανάστασης 12/1/2007: Ρουκέτα στην αμερικανική πρεσβεία Αθήνας 12/1/1983: Θάνατος Niko-lai Podgorny 13/1: Γκάνα: Ημέρα απολύτρωσης (1972), Τόγκο: Ημέρα απελευθέρωσης (1963) 13/1/1979: Βόμβα καταστρέψει περιπολικό στο ΙΣΤ' ΑΤ της Δροσοπούλου (ΕΛΑ) 13/1/2004: Ο 42χρονος Σύριος κρατούμενος της αστυνομίας Ρεθύμνου Μοχάμετ Χαμούτ πεθαίνει από «παθολογικά αίτια», με εμφανή σημάδια κακοποίησης σύμφωνα με ιατροδικαστική έκθεση 13/1/1970: Ομοδικές σφράξεις στην Μπιάφρα από νιγηριανά στρατεύματα (2.000.000 νεκροί) 14/1/1919: Δολοφονία Rosa Luxemburg 14/1/2003: Ψηφίζεται ομόφωνα νόμος που χορηγεί στους βουλευτές δωρεάν IX μεγάλου κυβισμού με όλα τα έξοδα πληρωμένα 14/1/1979: Βόμβα στα γραφεία του δικηγόρου-βουλευτή της ΝΔ Φρόγκου (Σπάτα) 15/1: Ημέρα Martin Luther King (γέννηση 1929), Ισπανία: Ημέρα ενηλίκων, Βενεζουέλα: Ημέρα δασκάλων 15/1/1950: Δημοψήφισμα στην Κύπρο: 96% ναι για ένωση με Ελλάδα 15/1/1959: Κατάργηση οκτάς - καθιέρωση κιλού και μέτρου ως αποκλειστικών μονάδων μέτρησης στην Ελλάδα 15/1/1822: Πρώτη παγκόσμια η Αϊτή αναγνωρίζει την κυβέρνηση της Ελλάδας 15/1/1943: Έγκαινιάζεται το Πεντάγωνο, μεγαλύτερο κτίριο γραφείων παγκόσμια 15/1/1970: Ο Μουσαμάρ ελ Καντάρι πρωθυπουργός της Λιβύης 15/1/1996: Παραίτηση Ανδρέα Παπανδρέου για λόγους υγείας, πρωθυπουργός ο Κώστας Σημίτης 15/1/1975: Ο Κωνσταντίνος Τσάτσος εκλέγεται πρόεδρος της Δημοκρατίας 15/1/1977: Εμπρηστική βόμβα στον κινηματογάρφο «Αττικόν» του Πειραιά, που πρόβαλε την ταινία «Επιδρομή στο Εντεμπέ» 15/1/1809: Γέννηση Pierre Joseph Proudhon 15/1/2007: Απαγχονισμός Ιμπραχίμ αλ-Τικρίτι (ετεροθαλής αδερφός του Σαντάμ) και Λουάντ Χαμέντ αλ-Μπαντάρ 16/1: Ταϊλάνδη: Ημέρα δασκάλων 16/1/1980: Εκτέλεση Πέτρου - Σταμούλη (17N) 16/1/1968: Αρχίζει η αποχώρηση της ελληνικής μεραρχίας από την Κύπρο, ανοίγοντας τον δρόμο στον Αγρίλα 16/1/1992: Αθώση Ανδρέα Παπανδρέου από το Ειδικό Δικαστήριο 16/1/1547: Ο Ιβάν ο Τρομερός στέφεται τσάρος της Ρωσίας.

● Εδώ είναι Στάλινγκραντ, δεν περνάνε με τίποτα ●●● Η αποφασιστική φωνή του φίλου και συντρόφου από την ηρωική Μπετ Χανούν μας γέμισε με αισιοδοξία ●●● Μην ανησυχείτε για τίποτα, εσείς να προσέχετε, είπε και έκλεισε βιαστικά το τηλέφωνο ●●● Ο ίδιος άνθρωπος, λίγες μέρες πριν, ούρλιαζε στο τηλέφωνο ●●● Είναι κότες, γιατί δε μπαίνουν μέσα; Τους περιμένουμε ●●● Η μαρτυρική Γάζα ματώνει για μια ακόμη φορά ●●● Πιστάμε ρέει το αίμα των παιδιών της ●●● Παιδιά, γυναίκες, ήλικια μένοι, άμαχοι οι περισσότεροι νεκροί ●●● Ομως η Γάζα δεν μας ζητάει να κλάψουμε ●●● Να σπαδούμε ενεργητικά αλληλέγγυοι μας ζητάει ●●● Η Γάζα ματώνει, πληρώνει βαρύ φόρο αίματος, αλλά δεν το βάζει κάτω ●●● Αντιστέκεται όπως ποτέ μέχρι τώρα δεν αντιστάθηκε ο παλαιστινιακός λαός ●●● Με πόλεμο δέσεων και όχι με ανταρτοπόλεμο ●●● Με μια τακτική που κανένας πέρα από τις οργανώσεις της Αντίστασης γνωρίζει ●●● Με μια τακτική που αργότερα δα διδάσκεται στις

στρατιωτικές σχολές των ιμπεριαλιστών ●●● Ούτε μια σπιδαμή κατοικημένου εδάφους δεν έχουν καταλάβει οι δειλοί Σιωνιστές ●●● Βομβαρδίζουν με τα πιο σύγχρονα, τα πιο φονικά όπλα, αλλά σε μάχες μέσα στις πόλεις και τους καταυλισμούς-φρούρια δεν τολμούν να μπουν ●●● Οι Παλαιστίνιοι υπερασπιστές της Γάζας παραδίνουν για μια ακόμη φορά μαθήματα αντίστασης σε όλη την προδευτική ανθρωπότητα ●●● Αυτά τα μαθήματα πρέπει να αναδείξουμε κι όχι να πειριζόμαστε μόνο στην καταγγελία της ναζι-ισιωνιστικής δημιουργίας ●●● Όλες

οι συνεντεύξεις Τύπου στην Ασία δα γίνονται από δω και πέρα σε τζαμιά ●●● Για να μπαίνουν δημοσιογράφοι, κάμερα μαραν και λοιποί χωρίς τα παπούτσια τους ●●● Το καλοκαίρι και το φιδινόπωρο του 2002, όποιος έκανε μια τοποθέτηση στα ΜΜΕ για το (τότε) δέμα των ημερών δεωρούσε υποχρέωσή του να ξεκινήσει με τη φράση «καταδικάζω την τρομοκρατία» ●●● Το χειμώνα του 2008-9 οι ίδιοι άνθρωποι θεωρούν υποχρέωσή τους να ξεκινήσουν με τις φράσεις «καταδικάζω τη βία των κουκουλοφόρων», «είμαι ενάντια στη βία, γιατί η βία φέρνει βία» ●●●

◆ Η Χαμάς ηττήθηκε, αποφάνθηκε από τηλοψίας ο μεγαλύτερος κ. Γιώργος Δελαστίκ. Οταν κάνεις την επιθυμία σου πραγματικότητα, παίρνεις διαζύγιο από την πραγματικότητα.

◆ Για εφαρμογή του «δύοματος απόλυτης ανοχής» κατηγορεί την πολιτική και φυσική ηγεσία (κυβέρνηση και αρχηγείο της ΕΛΑΣ, δηλαδή) η Ενώση Αστυνομικών Αττικής, η οποία προανήγγειλε την κατάθεση μήνυσης κατά παντός υπευθύνου «για εγκληματική έκθεση σε κίνδυνο ζωής εργαζομένων αστυνομικών». Προφανώς, διεκδικούν το δικαίωμα να πυροβολούν αδιακρίτως και μαζίκα κατά διαδηλωτών.

◆ «Διεθνή βοήθεια» (δηλαδή επιτήρηση) για τη στήριξη

της οικονομίας ζητά ο Μητσοτάκης. Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε καλύτερη μοίρα από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές δηλώνουν ο Αλογοσκούφης με τον Καραμανλή. Ας τα βρουν πρώτα μεταξύ τους...

◆ Οχι, δεν είναι προφήτης ούτε ικανότερος από τους συναδέλφους του ο καθηγητής Νούριελ Ρουμπίνι που θεωρεί ότι «τα χειρότερα είναι αικόμη μπροστά μας». Απλά, έχει επιλέξει να λέει ανοιχτά κάποιες αιλήθειες που οι άλλοι προτιμούν να κρύβουν. Οι λόγοι αυτής του της επιλογής δεν μας είναι γνωστοί, ούτε μας ενδιαφέρουν.

◆ Πήγαμε στους «μπαμπά-

δες» και τους «παππούδες» που επιδεικνύνται κάποια σκουριασμένα παράσημα του παρελθόντος «διασκαλεύουν» τους εξεγερμένους νέους (και την Αστυνομία, ενίστε). Ο κ. Ευτύχης Μπιτσάκης δεν μπορούσε να λέπει από τον... σύλλογο διδασκόντων: «Η εξέγερση των νέων δεν είναι «μπάχαλο». Αν θέλει η Αστυνομία να βρει ποιοι σπάνιες βιτρίνες, ας αναζητήσει τους δράστες σε ανεγκεφαλούς που νομίζουν πως είναι αναρχικοί (ο αναρχισμός είναι μια ουτοπική - ανθρωπιστική ιδεολογία) αλλά και σ' αυτούς που συνομιλούν φιλικά, ένστολοι ή μη, με εκείνους που κρατούν λοστούς και σπάνιες βι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

γραφία της Μπακογιάννη να βγαίνει από το κατάστημα της Prada στο Κολωνάκι, από το οποίο είχε φωνίσει πανάκριβα δώρα. Το γραφείο της, αντί να το βουλώσει, εξέδωσε ανακοίνωση: «Η κυρία Μπακογιάννη πράγματι επισκέφτηκε τα καταστήματα της Prada και της Louis Vuitton αλλά σγόρασε δώρα συμβολικής αξίας για τη μητέρα της». Τι ήταν να το πει; Της κοτσάρισαν αμέσως φωτοαντίγραφο της απόδειξης αγοράς που δείχνει ότι μόνο για τη μάνα της τα «συμβολικής αξίας» δώρα είφτασαν τα 2.210 ευρώ! Φτώχεια καταραμένη...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο θάνατος αμάχων στη Γάζα και στο Ισραήλ είναι πηγή βαθιάς ανησυχίας για εμένα.

Μπαράκ Ομπάμα

ΚΑΙ Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Η πραγματική λαϊκή εξέγερση δεν πρόκειται να σπάσει ένα τζάμι.

Αλέκα Παπαρήγα

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

να αναλάβεις τις ευθύνες σου, οι οποίες κάποιες φορές έχουν τίμημα.

Σλόμο Ντρορ (ιστορινό υπουργείο Πολέμου)

Οπως χαρακτηριστικά επισημαίνει το δημοσίευμα της New York Times «αυτοί οι εργοδότες μειώνουν το εργατικό κόστος, χωρίς να μειώνουν το εργατικό δυναμικό».

Ημερησία

Δεν ήταν μόνο όσοι κινούνται στην Εάρχεια. Ήταν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ίσως, που έχθισκαν στους δρόμους κάθε μεγάλης ή μικρότερης πόλης. Ένα πρωτόγνωρο κίνημα, χωρίς κομματικά καπέλα και πατερούληδες, αποτελούμενο από νέα οργισμένα παιδιά. Αγνόσταν ηθελημένα και κάτι άλλο όμως. Πώς έγιναν «κουκουλοφόροι» από ανά-

γκη. Ήταν παιδιά που έπρεπε να προστατευτούν από τα χημικά που έρ

■ Υπάρχουν και άλλοι ειδους «ισες αποστάσεις»

Δικαίως η ιηγεία του Περισσού καταγγέλλει ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για την τακτική των «ίσων αποστάσεων» που τηρούν απέναντι σε Σιωνιστές και Παλαιστίνιους, εξισώνοντας θύτες και θύματα, κατακτητές και αγωνιστές της ελευθερίας. Θα πρέπει, όμως, να δώσει εξηγήσεις για τις δικές του «ίσες αποστάσεις», που εξισώνουν υπποταγμένους (για να μην πουύμε πουλημένους) με αντιστασιακούς.

Τι γύρευε η Αλ. Παπαρήγα στη Ραμάλα; Γιατί πρόσφερε τέτοια στήριξη στο υποταγμένο πτώμα του Μωχιμούντ Αμπάς (πολιτικό πτώμα είναι το Αμπάς ακόμα και για τους οπαδούς της Φαττάχ); Μίτιπως είναι στην κυβέρνηση ο Περισσός και ήταν υποχρεωμένος να τηρήσει θεομηκή στάση; Χωρίς τοπική η Παπαρήγα δεν διστασε να συναντηθεί με τον διορισμένο από τον Αμπάς ψευδο-πρωθυπουργό Φαγιάντ, μεγαλοστελεχος της Πολιγόνης Τράπεζας και του ΔΝΤ! Είναι ή όχι εκλεγμένη δημοκρατικότατα η κυβέρνηση της Χαμάς, με πρωθυπουργό τον Ισμαήλ Χανίγια και έδρα τη Γάζα; Γιατί δεν δοκίμασαν να πάνε εκεί; Γιατί δεν πήγαν στο πέρασμα του Ερέζ, για να στριμώξουν και να καταγγείλουν το Ισραήλ, ή έστω στο πέρασμα της Ράφα, για να στριμώξουν και να καταγγείλουν την αμερικανόδουλη κυβέρνηση της Αιγύπτου; Γιατί δεν προσέγγισαν το Free Gaza Movement ζητώντας να συμμετάσχει ένας βουλευτής τους έστω στην αποστολή που θα επιχειρήσει και πάλι να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας (λεπτομέρειες στη σελίδα 16); Κι αν δεν θέλουν να πάνε μαζί με άλλους γιατί θα... μολυνθούν (όπως διασπούν ακόμα και τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στη μοχόμενη Γάζα, οργανώντας χωριστές κομματικές πορείες), γιατί δεν οργάνων μια δικιά τους τέτοια αποστολή, μ' ένα μεγάλο σκάφος (λεφτά έχουν) και με διεθνή εκπροσώπηση; Ζόρικα πρόγραμα, θα μις πείτε, αλλά μόνο με «ζόρικες» πράξεις μπορεί να εκφραστεί η αντιμπεριαλιστική και διεθνιστική αλληλεγγύη και όχι με καταγγελίες και ταξιδιάκια δημόσιων σχέσεων με τους προσκυνημένους.

■ Παγώνει την παραγωγή η Toyota

Η μεγαλύτερη αυτοκινητοβιομηχανία στον κόσμο, η Toyota, ανακοίνωσε στις 6 Ιανουαρίου ότι θα σταματήσει την παραγωγή σε όλα τα εργοστάσια της στην Ιαπωνία για 11 συνολικά μέρες, 6 τον ερχόμενο Φεβρουάριο και 5 το Μάρτιο, σε μια προσπάθεια να μειώσει το στοκ των απούλητων αυτοκινήτων που έχει. Εχει προηγηθεί σταμάτημα της παραγωγής για 3 μέρες και μέσα στον Ιανουάριο.

Είναι η δεύτερη φορά από τον Αύγουστο του 1993 που η Toyota παίρνει τέτοια απόφαση, καθώς οι πωλήσεις της έχουν πέσει κατακόρυφα λόγω της πολιγόνης οικονομικής κρίσης. Τότε, για πρώτη και μοναδική φορά, είχε σταματήσει την παραγωγή σε όλα τα εργοστάσια της στην Ιαπωνία για μόνο μέρα, γιατί η άνοδος του γιεν προκαλούσε πτώση των πωλήσεών της.

Τον περασμένο μήνα, η Toyota ανακοίνωσε ότι οι πωλήσεις στις ΗΠΑ, τη μεγαλύτερη αγορά για τα αυτοκίνητα της, σημειώσαν πτώση κατά 37%, που αποτελεί τη μεγαλύτερη πτώση στα τελευταία 30 χρόνια. Μεγαλύτερη ακόμη και από τη μείωση των πωλήσεων των αμερικανικών αυτοκινητοβιομηχανιών Ford και General Motors, που είναι 32% και 31% αντίστοιχα τον ίδιο μήνα. Σημαντική είναι η μείωση των πωλήσεων της Toyota και στην αγορά της Ιαπωνίας, όπου τον περασμένο Δεκέμβριο έφτασε στο 18% και συνολικά για το 2008 στο 7.4%.

■ Μαζικές απολύσεις παντού

Συνεχίζονται οι μαζικές απολύσεις σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο και ιδιαίτερα στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, όπου το ένα μετά το άλλο μεγάλα μονοπώλια ανακοινώνουν μείωση της παραγωγής και πέταγμα στο δρόμο χιλιάδων εργατών.

Μόνο τις τελευταίες μέρες από τις στήλες των διεθνών πρακτορείων έγιναν γνωστές οι εξής μαζικές απολύσεις: Η Alcoa, μια από τις μεγαλύτερες εταιρίες παραγωγής αλουμίνιου στις ΗΠΑ ανακοίνωσε ότι μέχρι το τέλος του 2009 θα απολύσει το 14,5% του εργατικού της δυναμικού, δηλαδή 15.000 εργαζόμενους, ενώ θα παραχωρεί τους μισθούς και θα σχεδιάσει νέα κλειστήματα εγκαταστάσεων και μείωση της παραγωγής. 1.100 εργαζόμενους ανακοίνωσε ότι θα απολύσει η ασφαλιστική εταιρία Cigna μόνο στην περιοχή του Λος Αντζελες. Η Robert Bosch Corp ανακοίνωσε ότι θα απολύσει το 10% του προσωπικού της και η IBM 1.600 εργαζόμενους. Η General Motors ανακοίνωσε απολύσεις και στο εργοστάσιο της στην Αυστρία (1.540 άτομα), ενώ η Marks and Spencer σχεδιάζει να κλείσει μια σειρά καταστήματα (ακόμη και πολυκαταστήματα) απολύντας 1.000 εργαζόμενους.

■ Ανασχηματισμός απελπισίας από τον Καραμανή

Αλλαγές στο θίασο, ίδιο το έργο

Aν απέδειξε κάτι ο οπερετικός ανασχηματισμός της κυβέρνησής του, που έκανε ο Καραμανής την περισσέντετη Τετάρτη, είναι πως δεν έχει άλλα κούστιμα στη μηχανή του και πως θα του θυμάται στον καπίταλιστη νεοφιλεύθερο Παπαθανασίου, κλείνοντας το μάτι σε τραπεζίτες, βιομήχανους και συντροφία.

Εβγαλε τον Φώλια από το Ανάπτυξης, χρεώνοντάς του την ακρίβεια (ο «μαντηλάκιας» θα 'χει να θυμάται τα ξεκαρδιστικά «41 μέτρα κατά της ακρίβειας», τα «κομμένα χέρια» των κερδοσκόπων και το... άφθονο ηλιέλαιο με βαλβολίνες που μας διαβεβαίωνε ότι έτρωγε). Και ποιον έβαλε στη θέση του; Εναν αικανό νεοφιλεύθερο και μειωμένων μάλιστα ικανοτήτων. Ο Φώλιας ήταν τουλάχιστον της πιάτσας (ως καπιταλιστής) και ήξερε να λέει και καμιά ποπτάρα. Ο Χατζηδάκης δεν είναι παρά ένα παιδί του μητσοτακιού σωλήνα, που το μόνο που έρει είναι να ορκίζεται στην «ελευθερία της αγοράς».

Οι δυο αυτές αλλαγές στο οικονομικό επιπτελείο αποκαλύπτουν αφηγανία και απελπισία. Ομως, η αλλαγή του Στυλιανίδη αποκαλύπτει πανικό. Ελάχιστες μέρες πριν τον ανασχηματισμό, τον κάλεσε στο Μαξίμου κι εκείνος βγήκε περιχαρής και ανακοίνωσε ότι ξεκινά «άνευ όρων και ορίων διάλογος» για το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αν έχεις σκοπό να τον αλλάξεις, δεν κάνεις αυτή την κίνηση. Δεν κάνεις ρόμπα τον υπουργό σου, ούτε γίνεσαι ρόμπα ο ίδιος. Αν τον τιμωρείς επειδή διασκέδαζε στα μπουζούκια και στο γήπεδο, λίγες ώρες μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, τότε το έχεις αποφασίσει έγκαιρα και του επιβάλλεις «στιγμή αυτού» μέχρι να έρθει η ώρα που θα τον διώξεις ή θα του αλλάξεις πόστο.

Εβγαλε τον Αλογοσκούφη από το Οικονομίας, που υποτίθεται ότι ήταν ο κακός, ο υπεύθυνος για τη λιτότητα. Αυτό μπορεί να έχει διπλή ανάγνωση: ομολογία αποπομπής της οικονομικής πολιτικής (άρα του ίδιου του Καραμανή) ή ομολογία αποτυχίας προσωπικά του Αλογοσκούφη (τον οποίο, όμως, ο ίδιος ο Καραμανής κάλυπτε συνεχώς μέχρι την λήξης μέρες, άρα και πάλι τον παίρνουν τα σκόπια). Ομως, ακόμα κι αν παραβλέψει κάποιος τα παραπάνω, θα περιμένει να δει αλλαγή πλεύσης. Υπάρχουν τέτοια περιθώρια; Αν χτες η κυβέρνηση δεν είχε μια φορά τη βούληση να εφαρμόσει μια κάππως ανεκτή οικονομική και κοινωνική πολι-

τική, σήμερα δεν την έχει δέκα φορές. Άλλωστε, στη θέση του τεχνοκράτη-νεοφιλεύθερου Αλογοσκούφη το ποποθέτησε τον καπιταλιστή νεοφιλεύθερο Παπαθανασίου, κλείνοντας το μάτι σε τραπεζίτες, βιομήχανους και συντροφία.

Εβγαλε τον Φώλια από τη θέση του πρόσφατα το Μαξίμου και εξερχόμενος έκανε έκληση... στο Θεό να βοηθήσει τη χώρα. Εβαλε στην κυβέρνηση το κουαρτέτο Μαρκογιαννάκη-Δένδια-Μαρκόπουλου-Μπούγα, που έφερε σε πέρας το έργο του κουκουλώματος του σκανδάλου του Βατόπεδιου στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής. Εβαλε και μερικούς ακόμη σε θέσεις υφυπουργών, όπως κάθε πρωθυπουργός που θελεί να ελέγχει την κοινοβουλευτική του ομάδα (ικανοποιούνται κάποιοι με την προσμήνη πότε θα έρθει και η δική τους σειρά). Εβαλε –επιτέλους– και τον γιο του βαρόνου Βαρβιτσιώτη, στον οποίο χρωστά προσωπική χάρη γιατί πρωτοστάτησε στην εκλογή του ως αρχηγού της ΝΔ. Τέλος, έβαλε και τον Σαμαρά, σ' ένα σχετικά ανώδυνο υπουργείο (αν και ποτέ δεν έρεις τι γίνεται, ειδικά σ' αυτή την κυβέρνηση), για να ξεκινήσει το νέο κύλο της πολιτικής του καριέρας και να 'χει έναν καλό σύμμαχο για να αντιμετωπίσει την «αγία οικογένεια», που έχει τη δική της στρατηγική και δεν θα καθήσει με σταυρωμένα χέρια.

Τι θα κάνει αυτή η κυβέρνηση; Θα συνεχίσει τη διαχείριση που ασκούσε η προηγούμενη. Και μάλιστα, σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες, λόγω οικονομικής κρίσης. Η οικονομική ολιγαρχία δεν αφήνει, δεν κάνεις αυτή την κίνηση. Δεν κάνεις ρόμπα τον υπουργό σου, ούτε γίνεσαι ρόμπα ο ίδιος. Αν τον τιμωρείς επειδή διασκέδαζε στα μπουζούκια και στο γήπεδο, λίγες ώρες μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, τότε το έχεις αποφασίσει έγκαιρα και του επιβάλλεις «στιγμή αυτού» μέχρι να έρθει η ώρα που θα τον διώξεις ή θα του αλλάξεις πόστο.

Επικοινωνιακά, λοιπόν, ο Καραμανής προσάραξε στα ρηγά. Δεν μπορεί να εκμεταλλευτεί ούτε την αποπομπή του εξαδέλφου Λιάπ

Μαφιόζικη επίθεση αφεντικών με κρατική συγκάλυψη

Το δράμα της Κωνσταντίνας Κούνεβα είναι πια γνωστό στο πανελλήνιο. Η μετανάστρια από τη Βουλγαρία, δραστήρια συνδικαλίστρια και γραμματέας της Παναπτικής Ένωσης Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού, ενός σωματείου που υπερασπίζεται τα δικαιώματα ενός από τα πιο εκμεταλλευόμενα στρώματα της εργατικής τάξης, δέχτηκε μαφιόζικη επίθεση λίγο έξω από το σπίτι της. Την έκαψαν με βιτρίο στο πρόσωπο, με αποτέλεσμα να χάσει το ένα μάτι της και να κινδυνεύει να χάσει και το άλλο. Της έριξαν οξύ στο στόμα με αποτέλεσμα να πάθει εγκαύματα σε εσωτερικά όργανα και ακόμα να νοσηλεύεται στην Εντατική του Ευαγγελισμού.

Οι συναδέλφισές της, οι φίλοι και οι συγγενείς της μίλησαν αμέσως για επίθεση μπράβων της εργοδοσίας. Χωρίς δεύτερη σκέψη. Γιατί ήξεραν. Ήξεραν ότι η Κούνεβα δεχόταν απειλές κατά της ζωής της. Ήξεραν ότι δεν είχε διαφορές και προηγούμενα με κανέναν, εκτός από τ' αφεντικά που τους καθόταν στο στομάχι, επειδή αυτή η

Λογαριασμός οικονομικής ενίσχυσης για την οικογένεια της Κωνσταντίνας.

Τράπεζα Περιαίως
DECHEVA ELENA TODOR
KUNEVA KOSTADINA
5012-019021-277

μετανάστρια τολμούσε να στεκώνει ανάστημα και να υπερασπίζεται τα δικαιώματα των συναδέλφων της. Κι ενώ η καταγγελία ήταν σαφής, η Αστυνομία έκανε πως δεν καταλάβαινε. Πέρασαν σχεδόν είκοσι μέρες από τη μαφιόζικη επίθεση και ουσιαστικά δεν

έχει γίνει καμιά έρευνα. Ούτε πρόκειται να πιάσουν τους ενόχους. Τους έδωσαν όλο το χρόνο να σβήσουν τα ίχνη τους.

Και όμως ξέρουν πολύ καλά που πρέπει να απευθυνθούν. Στους εργολάβους που χρησιμοποιούν εργαζόμενους κυριολεκτικά σε συνθήκες δουλεμπόριου. Που τους βάζουν να εργάζονται σαραντάρωρο, αλλά τους ασφαλίζουν για λιγότερες ώρες, για να μην έχουν δικαιώματα. Που μαζί με την πρόσληψη τους δίνουν να υπογράφουν και χαρτί αποχώρησης με ανοιχτή ημερομηνία, ώστε να μπορούν να τους διώξουν ανά πάσα στιγμή, χωρίς να δώσουν λογαριασμό σε κανένα, χωρίς αποζημιώση, χωρίς την τίրηση όσων προβλέπει η νομοθεσία.

Η μία μετά την άλλη δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμοί αναθέτουν σε εργολαβικά συνεργεία την καθαριότητα. Γιατί; Γιατί η τίρηση της νομο-

θεσίας κοστίζει. Αντί να προσλαμβάνουν εργαζόμενους με πλήρη δικαιώματα (συμβάσεις, ωράρια κ.λπ.) δίνουν τη δουλειά σε εργολάβους, εν γνώσει τους ότι αυτοί θα εφαρμόσουν δουλεμπορικά συστήματα. Οταν κάποιες θαρραλέες συνδικαλίστριες άρχισαν να παρεμβαίνουν στους χώρους δουλειάς και να διεκδικούν δικαιώματα, άρχισαν οι απειλές από τους μπράβους της εργοδοσίας. Η Κούνεβα είχε τη μέρα που της επιτέθηκαν επεισόδιο και την πέταξαν έξω από τον ΗΣΑΠ όπου εργαζόταν, επειδή ζήτησε να δοθεί στην ίδια και στις συναδέλφισές της ολόκληρο το δώρο Χριστουγέννων. Η μαφιόζικη επίθεση ενάντια στην Κούνεβα ήταν προειδοποίηση όχι μόνο για την ίδια, αλλά για όλες τις πρωτόπρεις εργάτριες που τολμούν να υψώσουν ανάστημα στους εργολάβους δουλεμπορίους.

Μετά την επίθεση στην Κούνεβα αναπτύχθηκε ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης. Ενα κίνημα που έχει πολλά ακόμη να κάνει, όχι μόνο για αυτή την εργάτρια, αλλά για ολόκληρο τον κλάδο.

Στο δρόμο και τη νέα χρονιά

Την ώρα που γινόταν το πρώτο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της νέας χρονιάς, στη μνήμη του δολοφονημένου καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα, η εφημερίδα μας βρισκόταν στο τυπογραφείο. Ετοι, ρεπορτάζ δεν έχουμε. Γνωρίζουμε μόνο μερικά δεδομένα από συνελεύσεις της Τετάρτης και της Πέμπτης.

Η κατάσταση στα πανεπιστήμια δεν είναι ίδια μ' αυτή που υπήρχε το Δεκέμβρη. Δε θα μπορούσε να είναι ίδια. Το Δεκέμβρη είχαμε μια αυθεντική νεολαίστικη εξέγερση, η οποία δε μπορεί να επαναληφθεί κατά παραγγελία. Ομως, υπάρχει όλο το υλικό για την έναρξη ενός νέου κύκλου καταλήψεων. Τίποτα δεν έχει άλλαξει, εκτός από τον υπουργό Παιδείας. Γ' αυτό, άλλωστε τον άλλαξε ο Καραμανλής. Μπαίς και ο καινούργιος κερδίσει μια μικρή πίστωση χρόνου και με διάφορα επικοινωνιακά τερτίπια (είναι μανούλα σ' αυτά ο Αρούλης) καταφέρει να παγώσει τις διαθέσεις ενός μέρους των φοιτητών.

Αυτό το γεγονός καλείται να αξιολογήσει πρωτίστως το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα, το «μπλοκ των καταλήψεων». Είναι φανερό πως η κυβέρνηση φοβάται ένα νέο γύρο. Αυτό που φοβάται πρέπει να της συμβεί. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να θέσει επί τάπητος τη δική του απένταση. Όλα τα μεγάλα ζητήματα που τροφοδότησαν το κίνημα την τελευταία τριετία: το νόμο-πλαίσιο, μια σειρά άλλους νόμους, τη ρύθμιση για τη νομιμοποίηση των ΚΕΣ που ετοιμάζεται. Το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα πρέπει επίσης ν' αναπτύξει τις σχέσεις του με το μαθητικό κίνημα, η συμμετοχή του οποίου σφράγισε την εξέγερση του Δεκέμβρη. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Καραμανλής έβαλε πρωτοχρονιάτικα τον Στυλιανίδη να εξαγγείλει διάλογο για το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να τις σηκώσει τις επιτροπές της εκπαίδευσης, χωρίς εξετάσεις και άλλου τύπου «αξιολογικές» κρίσεις.

ΔΑΠ, ΠΑΣΠ και ΠΣΚ, καθεμιά με τα δικά της εργαλεία, θα προσπαθήσουν να αποτρέψουν ένα νέο αγωνιστικό γύρο. Οι αγωνιστές φοιτητές μπορούν να τις νικήσουν.

Όταν σπάει το μονοπώλιο της κρατικής βίας

Όταν ένας μπάτσος σημαδεύει, πυροβολεί και σκοτώνει εν ψυχρώ ένα 15χρονο μαθητή, έχουμε ένα «απυχές γεγονός», μια «τραγική στιγμή», μια «απαράδεκτη πράξη». Οταν μια οργάνωση ένοπλης επαναστατικής βίας πυροβολεί και τραυματίζει έναν άνδρα των ΜΑΤ, δηλαδή του αστυνομικού σώματος που είναι υπεύθυνο για το μακέλεμα χιλιάδων διοιδηλωτών, έχουμε ένα «δολοφονικό πλήγμα στην καρδιά της δημοκρατίας». Πέραν των άλλων, έχουν και το συμβολισμό τους οι λέξεις. Σύμβολο της δημοκρατίας τους, της αστικής δημοκρατίας, της δικτατορίας του κεφάλαιου, είναι ο ΜΑΤάς. Ας το θυμόμαστε αυτό...

Τα γεγονότα του Δεκέμβρη είναι αικόμη νωπά στη μνήμη όλων μας. Ένας μπάτσος δολοφόνησε εν ψυχρώ τον 15χρονο Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Η Αστυνομία έσπευσε να υιοθετήσει αμέσως την εκδοχή περί «πυροβολισμού στον αέρα» και «εξοπλισμού». Το ίδιο και ο πολιτικός της προϊστάμενος Π. Παυλόπουλος, Υπήρχαν όμως αυτόπτες μάρτυρες, που είδαν την εν ψυχρώ δολοφονία. Η οργή έχειλισε. Ποτάμι ορμητικό πλημμύρισε τους δρόμους. Με το αισθητήριο, που προέρχεται από τη γνώση, πολύς κόσμος κατάλαβε ότι και το νέο έγκλημα πρόκειται να

συγκαλυφθεί.

Η οργή ήταν συσσωρευμένη. Γιατί δεν ήταν η πρώτη φορά που αστυνομικό όπλο σκοτώνει πολίτη. Μόνο που στην περίπτωση του 15χρονου τα πράγματα ήταν πιο προκλητικά. Δεν υπήρχε διαδήλωση, σύγκρουση, εν θερμώ διαδικασία. Ήταν μια ήσυχη χειμωνάτικη βραδιά σε μια γωνιά στα Εξάρχεια. Ομως, ανεξάρτητα από τις συνθήκες, ήταν ένα 15χρονο παιδί που ήθελε να προστεθεί στον κατάλογο: Κουμής, Κανελοπούλου, Καλτεζάς και τόσοι άλλοι. Οι περισσότεροι ανώνυμοι μετανάστες, που το νήμα της ζωής τους κόπτηκε βίᾳ από μια αστυνομική σφαίρα. Τις περισσότερες φορές γιατί δοκίμασαν να τρέξουν, αλλά κάμποσες φορές ενώ στέκονταν ακίνητοι. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις ουδείς μίλησε για «πλήγμα στη δημοκρατία». Στις περιπτώσεις των δολοφονημένων μεταναστών, μάλιστα, το σύστημα μάς έβγαλε κοριδευτικά τη γλώσσα: «το άπλο του αστυνομικού σφαίρης».

Θα έπρεπε να πειριμένουμε, λοιπόν, τα όσα ακολούθησαν τους πυροβολισμούς κατά των ΜΑΤάδων στην πίσω πλευρά του υπουργείου Πολιτισμού, που τραυμάτισαν έναν από αυτούς. Στην προκείμενη περίπτωση το μονοπώλιο της κρατικής βίας αφρισθήθηκε σε ψηφλό βαθμό. Σε βαθμό που έχει να κάνει με τη ζωή. Και οι μηχανισμοί πρέπει να δουλέψουν διπλοβάρδιες για να διαστρέψουν την ολήθεια, για να κάνουν το άσπρο μαύρο, για να αποκόψουν τις όποιες πράξεις επαναστατικής βίας από το λαό. Το μονοπώλιο της βίας πρέπει να διαφυλαχθεί ως κόρη οφθαλμού. Να παραμείνει αποκλειστικό προνόμιο, περιουσιακό στοιχείο του αστικού κρά-

τους. Οι πολίτες του οφείλουν να παραμένουν υποταγμένοι και να υφίστανται αυτή τη βία κάθε φορά που διεκδικούν δικαιώματα.

Οταν τοποθετήσουμε έτσι τα πράγματα, θα διαπιστώσουμε ότι δεν υπάρχει καμία διαφορά στην αντιμετώπιση από το αστικό κράτος της αντιβίας, είτε πρόκειται για την αντιβία των μαχητικών διαδηλώσεων είτε για την αντιβία οργανωμένων πολιτικών ομάδων που δρουν στην παρανομία. Η μόνη διαφορά έχει να κάνει με την ένταση της αντιβίας, με το πόσο ψηφλά μπαίνει κ

■ **Gillad Atzmon***

Ζώντας σε δανεισμένο χρόνο σε κλεμμένη γη

Aν κάποιος έρθει σε επαφή με Ισραηλινούς μπορεί να μπερδευτεί. Ακόμη και τώρα που η ισραηλινή αεροπορία δολοφονεί εκαποντάδες πλίτες, ήλικια μένουν, γυναίκες και παιδιά, οι Ισραηλινοί καταφέρουν να τείθουν τον εαυτό τους ότι είναι αυτοί τα πραγματικά θύματα σ' αυτή τη βίαιη ιστορία.

Οσοι γνωρίζουν από τα μέσα τους Ισραηλινούς αντιλαμβάνονται ότι είναι εντελώς απληροφόρητοι για τις ρίζες της σύγκρουσης που κυριαρχεί στη ζωή τους. Πολύ συχνά καταφέρουν να επινοούν κάποια εξωφρενικά επιχειρήματα, που μπορεί να φαίνονται λογικά μέσα στην ισραηλινή κοινωνία αλλά είναι εντελώς παράλογα έξω απ' αυτήν. Ενα τέτοιο επιχείρημα είναι το εξής: «Αυτοί οι Παλαιοιστίνοι, γιατί επιμένουν να ζουν στη γη μας, γιατί δεν μπορούν να εγκατασταθούν στην Αγία Πόλη, στη Συρία, στο Λίβανο ή σε κάποια άλλη αραβική χώρα;». Ενα άλλο εβραϊκό μαργαριτάρι σοφίας είναι το εξής: «Τι πρόβλημα έχουν αυτοί οι Παλαιοιστίνοι; Τους δώσαμε νερό, ηλεκτρισμό, μόρφωση και το μόνο που κάνουν είναι να προσπαθούν να μας ρίξουν στη θάλασσα».

Προκαλεί έκπληξη ότι οι Ισραηλινοί ακόμη και μέσα στην αποκαλούμενη «Αριστερά», ακόμη και η μορφωμένη «Αριστερά» δεν μπορεί να κατανοήσει ποιοι είναι οι Παλαιοιστίνοι, από που κατάγονται και τι υπερασπίζονται. Αδυνάτουν να κατανοήσουν ότι για τους Παλαιοιστίνους η Παλαιοιστίνη είναι η πατρίδα τους. Ολως περιέργως, οι Ισραηλινοί καταφέρουν να μη μπορούν να αντιληφθούν, ότι το Ισραήλ δημιουργήθηκε σε βάρος του παλαιοιστινιακού λαού, σε παλαιοιστινιακή γη, σε παλαιοιστινιακά χωριά, πόλεις, χωράφια και τερβιζόλια. Οι Ισραηλινοί δεν αντιλαμβάνονται ότι οι Παλαιοιστίνοι στη Γάζα και στα προσφυγικά στρατόπεδα στην περιοχή είναι στην πραγματικότητα εκτοπισμένοι άνθρωποι από τις Be'er Sheva, Yafo, Tel Kabir, Sh-eikh Munis, Lod, Haifa, Jerusalem και πολλές ακόμη πόλεις και χωριά. Αν απορείτε πώς γίνεται να μη γνωρίζουν οι Ισραηλινοί την ιστορία τους, η απάντηση είναι πολύ απλή. Δεν την έχουν ακούσει ποτέ. Οι περιστάσεις που οδήγησαν στην ισραηλινοπαλαιοιστινιακή σύγκρουση είναι καλά κρυμμένες μέσα στην κουλτούρα τους. Τα ίχνη του προ του 1948 παλαιοιστινιακού πολιτισμού στη γη έχουν εξαφανιστεί. Η Νάκμπτα, η εθνοκάθαρση το 1948 των γηγενών Παλαιοιστίνων, όχι μόνο δεν αποτελεί μέρος του ισραηλινού σχολικού προγράμματος, αλλά ούτε καν αναφέρεται ή συζητείται σε κανένα επίσημο ή ακαδημαϊκό φρόμου.

Στο κέντρο σχεδόν κάθε ισραηλινής πόλης μπορεί να συναντήσει κανείς ένα αναμνηστικό μνημείο του 1948, που δείχνει ένα πολύ περίεργο, σχεδόν αφηρημένο, σωλήνα. Αυτό το υδραυλικό στοιχείο ονομάζεται Νταβίντκα και είναι στην πραγματικότητα ένας σωλήνας όλου. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Νταβίντκα ήταν ένα εξαιρετικά αναποτελεσματικό όπλο. Το βλήμα του δεν μπορούσε να φτάσει μακρύτερα από τα 300 μέτρα και μπορούσε να προκαλέσει πολύ περιορισμένη ζημιά. Προκαλούσε όμως πολύ θόρυβο. Σύμφωνα με την επίσημη ισραηλινή εκδοχή, όταν οι Αραβες, δηλαδή οι Παλαιοιστίνοι, άκουσαν τον Νταβίντκα από μακριά, έφυγαν σαν

λαοί για να σώσουν τη ζωή τους. Σύμφωνα με την ισραηλινή αφήγηση, οι Εβραίοι, δηλαδή οι «νέοι Ισραηλινοί», έριξαν λίγα πυροτεχνήματα και οι «δειλοί Αραβες» το έβαλαν στα πόδια σαν βλάκες. Στην επίσημη ισραηλινή ιστορία δεν υπάρχει καμιά αναφορά στις πολλές ενορχηστρωμένες σφράγες από το νέο ισραηλινό στρατό και τις παραστρατιωτικές μονάδες που προηγήθηκαν. Δεν υπάρχει επίσης καμιά αναφορά στους ρατσιστικούς νόμους που εμποδίζουν τους Παλαιοιστίνους να επιστρέψουν στα οπίτια και στη γη τους.

Το νόμημα των παραπάνω είναι πολύ απλό. Η παλαιοιστινιακή υπόθεση είναι εντελώς άγνωστη στους Ισραηλινούς. Συνεπώς, μπορούν να αντιλαμβάνονται τον παλαιοιστινιακό αγώνα μόνο σαν μια φονική παραφροσύνη. Μέσα στον ισραηλινό εβραιο-κεντρικό σολιφιστικό κόσμο, οι Ισραηλινοί είναι ένα αθώο θύμα και οι Παλαιοιστίνοι δεν είναι παρά ένας κτηνώδης δολοφόνος.

Η κατάσταση αυτή, που κρατά τους Ισραηλινούς στο σκοτάδι σχετικά με το παρελθόν τους, εξαφανίζει κάθε πιθανότητα μελλοντικής συμφiliaσης. Αφού οι Ισραηλινοί στερούνται την ελάχιστη κατανόηση της σύγκρουσης, δεν μπορούν να σκεφτούν καμιά δυνατή λύση εκτός από την εξόντωση ή την εκκαθάριση του «εχθρού». Το μόνο που δικαιούνται να γνωρίζουν είναι οι διάφορες φανταστικές ιστορίες για τα πάθη των Εβραίων. Ο πόνος των Παλαιοιστίνων είναι εντελώς ξένος στ' αυτά τους. Το «δικαίωμα επιστροφής των Παλαιοιστίνων» αικούγεται σ' αυτούς σαν αστεία ιδέα. Ακόμη και οι πιο προσδευτικοί «ισραηλινοί ουμανιστές» δεν είναι έτοιμοι να μοιραστούν τη γη με τους αυτόχθονες κατοίκους. Αυτό δεν αφήνει στους Παλαιοιστίνους πολλές επιλογές, παρά να αγωνιστούν για να απελευθερωθούν, παρά τις τεράστιες δυσκολίες. Είναι καθαρό, δεν υπάρχει εταίρος για ειρήνη στην ισραηλινή πλευρά.

Αυτή τη βδομάδα, όλοι εμείς μάθαμε περισσότερα για τη βαλλιστική ικανότητα της Χαμάς. Προφανώς, η Χαμάς ήταν αρκετά συγκρατημένη με το Ισραήλ για μεγάλο χρονικό διάστημα. Απέφευγε να κλιμακώσει τη σύγκρουση στο νότιο Ισραήλ. Μου φαίνοταν ότι οι Κασάφ που έπεφταν στο πορθμό στην Συντερό και την Ασκελόν δεν ήταν παρά ένα μήνυμα από τους φυλακισμένους Παλαιοιστίνους. Ήταν ένα μήνυμα για την κλεμμένη γη, τα σπίτια, τα χωράφια και τα περιβόλια: «Αγαπημένη μας γη δε σε ζεχνάμε, είμαστε αικόμη εδώ και πολεμάμε για σένα, αργά ή γρήγορα θα επιστρέψουμε, θα αρχίσουμε ξανά από και που σταφατήσαμε». Ήταν όμως και ένα καθαρό μήνυμα προς τους Ισραηλινούς: «Εσείς εκεί πέρα, στη Συντερό, στη Μπιρ Σέβα, στην Ασκελόν, στην Αντόντ, στο Τελ Αβίβ και στη Χάιφα, είτε το αντιλαμβάνετε είτε όχι, στην πραγματικότητα ζείτε σε κλεμμένη γη.

Καλύτερα να αρχίσετε να τα μαζεύετε, γιατί ο χρόνος σας εξαντλείται, έχετε εξαντλήσει την υπομονή μας. Εμείς, ο παλαιοιστινιακός λαός, δεν έχουμε πια χάσσουμε τίποτα».

Ας το αντιμετωπίσουμε, αντικειμενικά κατάσταση στο Ισραήλ είναι πολύ σοβαρή. Πριν από δύο χρόνια ήταν οι ρουκέτες της Χεσμπολά που έπεφταν στο βόρειο Ισραήλ. Αυτή τη βδομάδα, η Χαμάς απέδειξε αναμφισβήτητα ότι είναι ικανή να σερβίρει στο Ισραήλ κάποιο κοκτέλ βαλλιστικής εκδίκησης. Και στην περίπτωση της Χεσμπολά και στην περίπτωση της Χαμάς, το Ισραήλ έμεινε χωρίς καμιά στρατιωτική απάντηση. Αναμφιβολία, μπορεί να σκοτώσει πολίτες, αλλά δεν μπορεί να σταματήσει το μπαράζ ρουκέτων. Ο ισραηλινός στρατός δεν έχει τα μέσα να προστατέψει το Ισραήλ, εκτός αν η κάλυψη του με μια συμπαγή τιμεντένια οφορή θεωρείται βιώσιμη λύση. Στο τέλος, ίσως σχεδιάσουν ακριβώς αυτό.

Ομως, αυτό είναι μακριά από το τέλος της ιστορίας. Στην πραγματικότητα είναι μόνο η αρχή. Κάθε ειδικός στο Μεσοανατολικό γνωρίζει ότι η Χαμάς μπορεί να πάρει τον ελεγχό της Δυτικής Οχθής μέσα σε ώρες. Στην πραγματικότητα, ο ελεγχός της Παλαιοιστινιακής Αρχής και της Φατάχ διατηρείται από τον ισραηλινό στρατό. Αν η Χαμάς πάρει τη Δυτική Οχθή, το μεγαλύτερο κέντρο του ισραηλινού πληθυσμού θα βρεθεί στο έλεος της Χαμάς. Για όσους δεν μπορούν να δουν, αυτό θα ήταν το τέλος του εβραιϊκού γκέτο. Τίποτα δε δούλεψε. Είναι η παλαιοιστινιακή επιμονή με τη μορφή της πολιτικής της Χαμάς που καθορίζει το μελλοντικό της Ζητήσης.

Το μόνο που έμεινε στους Ισραηλινούς είναι η προσκόλληση στην τύφλωση και στη φυγή από την πραγματικότητα για να ξεφεύγουν από την καταστροφική βοριά μοίρα τους. Στον κατήφορό τους, θα τραγουδούν τους γνωστούς τους ύμνους για τα θύματα.

Χει τίποτα που μπορεί να κάνει το Ισραήλ για να σώσει τον εαυτό του. Δεν υπάρχει καμιά στρατηγική εξόδου. Δεν μπορεί να διαπραγματευτεί δρόμος εξόδου του, γιατί ούτε οι Ισραηλινοί ούτε η ηγεσία τους κατανοούν τις βασικές παραμέτρους σ' αυτή τη σύγκρουση. Το Ισραήλ δεν έχει τη στρατιωτική δύναμη να τελειώσει τη μάχη. Μπορεί να καταφέρει να δολοφονήσει λαϊκούς γηγέτες των Παλαιοιστίνων, αυτό κάνει εδώ και χρόνια, όμως η πλαισιονιακή αντίσταση και επιμονή δυναμώνουν αντί να αποδυναμώνονται. Οπως πρόβλεψε ένας ισραηλινός στρατηγός, ηδη κατά την πρώτη Iντιφάρα, «για να νικήσουν, το μόνο που πρέπει να κάνουν οι Παλαιοιστίνοι είναι να επιβιώσουν». Αυτοί επιβιώνουν και πράγματι νικούν.

Αυτό το αντιλαμβάνονται οι ισραηλινοί γηγέτες. Το Ισραήλ έχει ήδη δοκιμάσει τα πάντα: μονομερή αποχώρηση, πείνα και τώρα εξόντωση. Σκέψητε να διαφύγει το δημιογραφικό κίνδυνο συρρικνώντας τους Παλαιοιστίνους σε ένα στενό εβραιϊκό γκέτο. Τίποτα δε δούλεψε. Είναι η παλαιοιστινιακή επιμονή με τη μορφή της πολιτικής της Χαμάς που καθορίζει το μελλοντικό της Ζητήσης.

Το μόνο που έμεινε στους Ισραηλινούς είναι η προσκόλληση στην τύφλωση και

Αντίσταση!

Η σιωνιστική οντότητα, το κράτος του Ισραήλ διαπράγγει για μια φορά ακόμη εγκλήματα πολέμου, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Πέμπτη βράδυ) οι νεκροί Παλαιστίνιοι ξεπέρασαν τους 700 και οι τραυματίες τους 3.100.

Καλό είναι, αυτές τις μέρες που ολόκληρος ο κόσμος συζητά ξανά για το Παλαιστινιακό, να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα, γιατί και οι λέξεις έχουν τη σημασία τους.

Δεν έχουμε πόλεμο με την κλασική σημασία της λέξης. Με δυσκολία μπορούμε να μιλήσουμε ακόμη και για εισβολή. Εχουμε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις ενός στρατού κατοχής ενάντια στις δυνάμεις ενός λαού που αντιστέκονται στην κατοχή.

Η αντίσταση στην κατοχή δεν είναι δικαίωμα, είναι υποχρέωση όσων θέλουν να διατηρήσουν την ανθρώπινη υπόστασή τους. Ολοι οι υπόλοιποι έχουμε υποχρέωση να στηρίξουμε αυτή την αντίσταση.

Ο σιωνιστικός στρατός, κατ' εντολή σύμπασας της πολιτικής του πγεσίας, ακολουθεί την κλασική ναζιστική τακτική των μαζικών αντιποίνων κατά του άμαχου πληθυσμού. Βομβαρδίζει σκόπιμα πολιτικούς στόχους με μεγάλη συγκέντρωση άμαχου πληθυσμού (σχολεία, τζαμιά, αγορές, πολυκατοικίες), με σκοπό να ενσπείρει τρόμο στον άμαχο πληθυσμό και να αναγκάσει τους μαχητές να παραδοθούν προκειμένου να γλιτώσουν τις ζωές των αιμάχων. Όσο μάλιστα περνούν οι μέρες τόσο περισσότερο επικεντρώνεται σε τέτοιους στόχους:

Αυτό είναι αποτέλεσμα της πλήρους αποτυχίας του στα πεδία των μαχών. Μια βδομάδα μετά την έναρξη των χερσαίων επιχειρήσεων, ο σιωνιστικός στρατός είναι καθηλωμένος στις θέσεις που κατέλαβε από τις πρώτες ώρες. Δεν καταφέρνει να κερδίσει ούτε μια σπιθαμή εδάφους. Οι δυνάμεις της Αντίστασης δεν μάχονται μόνο γενναία, αλλά και με σχέδιο. Εχουν τη δική τους τακτική, μελετημένη από καιρό, η οποία δεν επιτρέπει στους Σιωνιστές όχι να μπουν στις πόλεις, ολλά να απομονώσουν έστω κάποιο τμήμα τους, να δημιουργήσουν μια νέα «Τζενίν», να πάρουν κάποια στελέχη της Αντίστασης ως τρόπαιο και να αποχωρίσουν με επίφαση νικητή. Κάθε μέρα που περνά τα αδιέξοδά τους γίνονται πιο μεγάλα. Τον πρώτο τους νεκρό τον έθαψαν μαύρα μεσάνυχτα. Παραδέχτηκαν την ανατίναξη τεθωρακισμένων τους μόνο όταν η Χαμάς κυκλοφόρησε βίντεο στο διαδίκτυο.

Η αστική δημοσιογραφία αναπαράγει μόνο τις σιωνιστικές φρικαλεότητες, με την κουτοπόνηρη σκέψη ότι ο κόσμος θα τρομάξει τόσο πολύ που θα καλεί τους Πλαδαιστίνιους να παραδοθούν γιατί δεν έχουν καμιά ελπίδα. Καθήκον δικό μας να αναδείξουμε την άλλη πλευρά. Την πλευρά της πρωικής αντίστασης και της παλλαϊκής στήριξης που έχει. Μιας αντίστασης που έχει καθηλώσει έναν από τους πιο ισχυρούς και ετοιμοπόλεμους στρατούς και που στο τέλος θα τον πετάξει έξω από τη Γάζα.

Το φωτογραφικό «πτοτ-πουρί» αφιερώνεται σε όσους εξεγείρονται με τους νέους που καλύπτουν τα πρόσωπά τους στις συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής και γράφουν τις γνωστές παπαριές περί «εξέγερσης με ακάλυπτο πρόσωπο».

■ Συνένοχοι (1)

Να μην ξεχνάμε, ότι τα σιωνιστικά αεροπλάνα που βομβαρδίζουν και μακελεύουν τον παλαιστινιακό λαό της Γάζας εκπαιδεύτηκαν στις αρχές του περασμένου καλοκαιριού στην Ελλάδα, μαζί με αεροπλάνα και ραντάρ της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας. Τη σχετική συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας με το σιωνιστικό κράτος υπέγραψε το ΠΑΣΟΚ [το 1996, αν δυμόμαστε καλά] και φυσικά αναβάθμισε η ΝΔ. Μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει καμιά συζήτηση σχετικά με το ελάχιστο: την καταγγελία αυτής της στρατιωτικής συμφωνίας [το μείζον δα ήταν η διακοπή των διπλωματικών σχέσεων με τους σύγχρονους ναζί]. Το ΠΑΣΟΚ κάνει το κορόδο. Άλλωστε, ο σιωνιστής υπουργός Πολέμου Εχούντ Μπάρακ είναι αντιπρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς με πρόεδρο τον Γιωργάκη. Γιατί όμως ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ δε φέρνουν το δέμα στη Βουλή, προκαλώντας τον ίδιο τον Καραμανλή;

■ Συνένοχοι (2)

Η σχέση των κυρίαρχων ελληνικών πολιτικών δυνάμεων με τους Σιωνιστές, αλλά και τα ιμπεριαλιστικά κέντρα που τους στηρίζουν (ΗΠΑ και ΕΕ) καθόρισε τη γραμμή των «ίσων αποστάσεων» από την αρχή της ιταμής σιωνιστικής επίδεσης κατά του παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Ακόμη και σήμερα, με πάνω από 700 νεκρούς και πάνω από 3.000 τραυματίες, πολλοί από τους οποίους πεδαίνουν καθημερινά, γιατί τα νοσοκομεία δεν έχουν αίμα και εφόδια, Μπακογιάννη και Παπανδρέου εξακολουθούν να φελλίζουν υποκριτικά λόγια για ειρήνη και σταμάτημα της βίας «απ' όπου κι αν πρέρχεται». Την ίδια γραμμή ακολουθούν και τα ΜΜΕ, κυρίως τα ηλεκτρονικά. Άκους συνέχεια «κοι βομβαρδίσμοι του Ιεραπήλη» και στο καπάκι «κοι πύραυλοι της Χαμάς». Ο στόχος τους είναι ένας και μοναδικός. Πρώτο, να συσκοτίσουν την αλήδεια για το πρόβλημα κατοχής που αντιμετωπίζει ο παλαιστινιακός λαός. Να εμφανίσουν τις οργανώσεις της Αντίστασης σαν τοούρμα μανιακών που αρέσκονται να πετούν ρουκέτες σε φιλήσυχους Ισραηλινούς, ενώ η πραγματικότητα είναι πως οι υποτιθέμενοι φιλήσυχοι είναι έποικοι που έχουν εγκατασταθεί με τη βίᾳ των όπλων σε παλαιστινιακά εδάφη. Δεύτερο, να δημιουργήσουν στη Δύση κλίμα υπέρ της ειρήνης. Μιας ειρήνης εξίσου άδικης με τον πόλεμο, που

δα εξακολουθήσει να επιφυλάσσει για τη Λωρίδα της Γάζας το ρόλο της μεγαλύτερης ανοιχτής φυλακής στον κόσμο.

■ Πουλημένος (1)

Ποια ήταν η πρώτη δήλωση του Μαχμούντ Αμπάς μόλις το Ιεραήλ άρχισε τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς ενάντια στο

σίδες, που γίνονται ολοένα και μικρότερες.

■ Πουλημένος (2)

Οταν ο Αμπάς έχει τέτοια συμπεριφορά απέναντι στο λαό που τον εξέλεξε στη δέση του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής (πιστεύοντας ότι συνεχίζει την πολιτική του Αραφάτ), δεν είναι ν' απορεί κανείς για την

■ <<Ξενούν>> την κατοχή

Καλά το σιωνιστικό κράτος, κάτι πρέπει να πει για να δικαιολογήσει τις δημιωδίες του. Ομως, όλοι οι άλλοι, οι φιλάνδρωποι, οι φιλειρηνιστές, ακόμη και κάποιοι καλοπροαίρετοι άνδρωποι σ' όλο τον κόσμο, γιατί περιορίζονται μόνο να υπενθυμίζουν τη δυσαναλογία ανάμεσα στις ρουκέτες της Παλαιστινιακής Αντίστασης και τη δολοφονική πολεμική μηχανή του Ισραήλ;

Ασφαλώς υπάρχει δυσαναλογία, αφού οι παλαιοτινιακές αυτοσχέδιες ρουκέτες έχουν -μέχρι σήμερα- περισσότερο συμβολική σημασία, όμως δεν είναι αυτό το κύριο ζήτημα. Το κύριο ζήτημα είναι η σχέση ανάμεσα στην κατοχή και την αντίσταση, που δεν πρέπει να την παραβλέψουμε. Ακόμα και αν η Παλαιοτινιακή Αντίσταση διέθετε αποτελεσματικά όπλα μεγάλου βεληνεκούς και στόχευσης, δια ήταν απόλυτα δικαιολογημένη η χρήση τους. Πού πέφτουν οι ρουκέτες; Πέφτουν μήπως σε ισραηλινό έδαφος; Οχι, πέφτουν σε κατακτημένα παλαιοτινιακά εδάφη. Οχι του 1948, αλλά του 1967. Εδάφη που χαρακτηρίζονται κατακτημένα ακόμη και με ψηφίσματα του ΟΗΕ.

Το πραγματικό ερώπημα, λοιπόν, είναι: έχει ήδη το δικαίωμα στην ένοπλη αντίσταση ένας λαός που έχει εκδιωχθεί από τη γη του, η οποία τελεί υπό κατοχή; Εμείς εδώ στην Ελλάδα γνωρίζουμε από κατοχή, γνωρίζουμε και από αντίσταση. Γι' αυτό και πρέπει να βάλλουμε στην άκρη και τους κουτοπόντηρους και τους καλοπροαίρετους όλά ανενημέρωτους, επαναφέροντας το ζήτημα τη σωστή του βάση: κατοχή και αντίσταση.

επαίσχυντη συμπεριφορά του απέναντι στο Free Gaza Movement, τη διεθνή οργάνωση που έδεσε ως στόχο της το σπάσιμο του δαλάσσου αποκλεισμού της Γάζας και το κατάφερε. Ενοχλημένος από το ίδιο το γεγονός ότι μια μικρή οργάνωση κατάφερε να κάνει αυτό που έπρεπε να κάνει ο ίδιος και οι αραβικές κυβερνήσεις, ενοχλημένος από τη δευτική ανταπόκριση που είχαν σε όλο τον αραβικό κόσμο οι ενέργειες αυτής της οργάνωσης, με το συμβολικό τους χαρακτήρα, κατέφυγε στο όπλο όλων των προσκυνημένων: τη συκοφαντία. Σε συνέπεια του σε αραβική εφημερίδα (αρχές Δεκέμβρη) υποστήριξε ότι οι ενέργειες του Free Gaza Movement δεν έχουν καμία σημασία, διότι γίνονται σε συνεργασία με το Ισραήλ, που ελέγχει τα πλοία και τα διαβατήρια όσων επιβαίνουν σ' αυτά και δίνει την έγκρισή του.

Αυτό, βέβαια, ήταν ένα ενσυνείδητο ψέμα. Το Free Gaza Movement, που έχει διακηρύξει ότι δεν πρόσκειται σε καμία παλαιστινιακή παράταξη, ούτε αναμιγνύεται στα εωστερικά παλαιστινιακά ζητήματα, τον διέψευσε. Ομως, την καλύτερη διάψευση του πουλημένου Μαχιούντ Αμπάς την έκαναν οι ίδιοι οι φίλοι του οι Σιωνιστές, που τα χαράματα της 30ής Δεκέμβρη διεμβόλισαν το Dignity, το σκάφος του Free Gaza Movement, που ξαναδοκίμαζε να σπάσει τον αποκλεισμό, και από τύχη δεν το έστειλαν στο βυθό μαζί με τους 16 επιβάτες του.

■ Προς τι η απογοήτευση;

Απογοητευμένοι δηλώνουν οι ανά τον κόσμο οπαδοί και εραστές του Ομπάμα, διότι ο εκλεκτός τους προτίμησε να πάει για διακοπές στη Χαβάη και να μην κάνει ούτε μια προσεκτική δήλωση κατά της σιωνιστικής δημιωδίας στη Γάζα. Προς τι όμως η απογοήτευση; Θα άλλαζε μήπως ο Ομπάμα την κυριαρχη αμερικάνικη πολιτική; Προσωπικό είναι το δέμα; Ο σιωνιστής πρωθυπουργός Εχούντ Ολμερτ δήλωσε ότι ο Μπους κατ' επανάληψη των ενδάρρυνε να επιτεθεί στη Γάζα και ασφαλώς ο Ομπάμα ήταν ενήμερος γι' αυτό, αφού είναι πολύ πιθανό να κληθεί να διαχειριστεί και ο ίδιος τον πόλεμο κι αν όχι τον πόλεμο, σίγουρα την κατάσταση που θα διαμορφωθεί μετά.

Μήπως, όμως, προσωπικά ο Ομπάμα αιφνιδιάστηκε και βρέθηκε προ τετελεσμένων; Μήπως δια ήδελε άλλη πολιτική; Δεν είναι αυτός που προεκλογικά προσκύνησε το πανίσχυρο Παγκόσμιο Εβραϊκό Συμβούλιο, τον ηγετικό πυρήνα του Σιωνισμού; Μήπως δεν επισκέφτηκε το Ισραήλ και δεν έκανε την προκλητική δήλωση ότι η ιερουσαλήμ είναι μία και αδιαίρετη και ανήκει στο Ισραήλ; Μήπως δεν πραγματοποίησε προκλητική επίσκεψη στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη φορώντας μπλουζάκι που έγραψε «I love Sderot» (το Σνερότ είναι ο πλησιέστερος στη Γάζα σιωνιστικός εποικισμός); Και μετά την εκλογή του, δεν τοποδέτησε την εκλεκτή του σιωνιστικού λόμπι Χίλαρι Κλίντον στο υπουργείο Εξωτερικών και στην πανίσχυρη δέση του προσωπάρχη του Λευκού Οίκου τον φανατικό σιωνιστή Ιμάνουελ Ισραελ Ραμ, για στελέχους της τρομοκρατικής

■ Το σύμβολό τους

Αυτό ήταν το σύμβολο της αστικής θιτρίνας, πίσω από την οποία δέλλησαν να κρύψουν τη φτώχεια, τη δυστυχία, την αλλοτρίωση, τη μοναξιά: ένα χριστογεννατικό δέντρο με ασφαλίτες και ΜΑΤάδες να το φυλάνε. Αυτοί ήταν τα στολίδια του. Ήταν το δέντρο της κρατικής καταστολής και όχι σύμβολο ενός λαού που γιορτάζει. Οι ενέργειες που νεολαίοι το 'καψαν μια φορά, δεν τα κατάφεραν τη δεύτερη. Φοιτητές υποκριτικών και μουσικών σχολών το «στόλισαν» με σκουπίδια, σάπια κρέατα και γιουρουνοκεφαλές και δε βρέθηκε ένας περαστικός να στραφεί εναντίον τους. Οι ίδιοι κατάφεραν να συντρίψουν και την υποκριτική μόστρα της καλλιτεχνικής ζωής, διακόπτοντας παραστάσεις (Μέγαρο Μουσικής, Εδυνικό, Παλλάς) και στέλνοντας ένα παρήγορο μήνυμα σε όλους. Οι πραγματικοί εκπρόσωποι μιας τέχνης που δέλει να υπηρετήσει το λαό ήταν αυτοί και όχι οι διάφοροι «δήμεν» με τις ηχηρές δηλώσεις και τα παχυλότατα πορτοφόλια. Και το καλύτερο σύνθημα που ακούστηκε αυτές τις μέρες και επιδοκιμάστηκε πλατιά ήταν το εξής: «Αφήσατε τα δάση να καίγονται για πλάκα και τώρα φυλάτε το δέντρο του μαλάκα».

επαίσχυντη συμπεριφορά του απέναντι στο Free Gaza Movement, τη διεθνή οργάνωση που έδεσε ως στόχο της το σπάσιμο του δαλάσσου αποκλεισμού της Γάζας και το κατάφερε. Ενοχλημένος από το ίδιο το γεγονός ότι μια μικρή οργάνωση κατάφερε να κάνει αυτό που έπρεπε να κάνει ο ίδιος και οι αραβικές κυβερνήσεις, ενοχλημένος από τη δευτική ανταπόκριση που είχαν σε όλο τον αραβικό κόσμο οι ενέργειες αυτής της οργάνωσης, με το συμβολικό τους χαρακτήρα, κατέφυγε στο όπλο όλων των προσκυνημένων: τη συκοφαντία. Σε συνέπεια του σε αραβική εφημερίδα (αρχές Δεκέμβρη) υποστήριξε ότι οι ενέργειες του Free Gaza Movement δεν έχουν καμία σημασία, διότι γίνονται σε συνεργασία με το Ισραήλ, που ελέγχει τα πλοία και τα διαβατήρια όσων επιβαίνουν σ' αυτά και δίνει την έγκρισή του.

Αυτό, βέβαια, ήταν ένα ενσυνείδητο ψέμα. Το Free Gaza Movement, που έχει διακηρύξει ότι δεν πρόσκειται σε καμία παλαιστινιακή παράταξη, ούτε αναμιγνύεται στα εωστερικά παλαιστινιακά ζητήματα, τον διέψευσε. Ομως, την καλύτερη διάψευση του πουλημένου Μαχιούντ Αμπάς την έκαναν οι ίδιοι οι φίλοι του οι Σιωνιστές, που τα χαράματα της 30ής Δεκέμβρη διεμβόλισαν το Dignity, το σκάφος του Free Gaza Movement, που ξαναδοκίμαζε να σπάσει τον αποκλεισμό, και από τύχη δεν το έστειλαν στο βυθό μαζί με τους 16 επιβάτες του.

Αυτό ήταν το σύμβολο της αστικής θιτρίνας, πίσω από την οποία δέλλησαν να κρύψουν τη φτώχεια, τη δυστυχία, την αλλοτρίωση, τη μοναξιά: ένα χριστογεννατικό δέντρο με ασφαλίτες και ΜΑΤάδες να το φυλάνε. Αυτοί ήταν τα στολίδια του. Ήταν το δέντρο της κρατικής καταστολής και όχι σύμβολο ενός λαού που γιορτάζει. Οι ενέργειες που νεολαίοι το 'καψαν μια φορά, δεν τα κατάφεραν τη δεύτερη. Φοιτητές υποκριτικών και μουσικών σχολών το «στόλισαν» με σκουπίδια, σάπια κρέατα και γιουρουνοκεφαλές και δε βρέθηκε ένας περαστικός να στραφεί εναντίον τους. Οι ίδιοι κατάφεραν να συντρίψουν και την υποκριτική μόστρα της καλλιτεχνικής ζωής, διακόπτοντας παραστάσεις (Μέγαρο Μουσικής, Εδυνικό, Παλλάς) και στέλνοντας ένα παρήγορο μήνυμα σε όλους. Οι πραγματικοί εκπρόσωποι μιας τέχνης που δέλει να υπηρετήσει το λαό ήταν αυτοί και όχι οι διάφοροι «δήμεν» με τις ηχηρές δηλώσεις και τα παχυλότατα πορτοφόλια. Και το καλύτερο σύνθημα που ακούστηκε αυτές τις μέρες και επιδοκιμάστηκε πλατιά ήταν το εξής: «Αφήσατε τα δάση να καίγονται για πλάκα και τώρα φυλάτε το δέντρο του μαλάκα».

■ Χωρίς ντροπή

Κάποιοι έβαλαν φωτιά στο αυτοκίνητο του Μελίστα στην Αχαΐα και βρήκαν απέναντι τους τον εκεί βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Τσούκαλη, που έκανε την εξής εκπληκτική δήλωση: «Άλιμονο αν ύστερα από 23 χρόνια, μετά το τραγικό συμβάν της δολοφονίας Καλτεζά, φτάνουμε σε επίπεδα αυτοδικίας. Θεωρώ ότι η ελληνική κοινωνία και οι Ελληνες πολίτες είναι αρκετά ώριμοι ούτως ώστε να αποδέχονται τις εξελίξεις έτοις ακριβώς όπως τις διαμορφώνει η Δικαιοσύνη. Περιμένουμε το πόρισμα της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας ώστε να υπάρξει πιο συγκεκριμένη και υπεύθυνη τοποθέτηση». Βλαντίμιρ Ιλίτς Λένιν

χέρι της εξουσίας του κεφαλαίου! Ευχαριστούμε, κύριοι, αλλά δεν δα πάρουμε...

■ Για έναν καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο

«Αυτό που δέλω να πω είναι ότι δε φτάνει μια κυβέρνηση διαφορετική. Το μήνυμα που πάροντας από την κοινωνική εξέγερση είναι ότι χρειάζεται σύστημα διαφορετικό, όπου και ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων δε δα παίζει το ρόλο που παίζει σήμερα». Αλ. Αλαδάνος, 17.12.08.

Τι δέλει να πει ο ποιητής; Απλούστατα, ότι ο καπιταλισμός είναι το καλύτερο σύστημα και δεν πρέπει με τίποτα να τον καταργήσουμε. Απλώς να τον τροποποιήσουμε... επί το ανθρωπινότερο. Να έχουμε, βρει αδερφέ, βιομήχανους και εργάτες, να έχουμε εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, αλλά να μην παίζει ο ΣΕΒ το ρόλο που παίζει σήμερα. Τι ακριβώς ρόλο δα παίζει; Θα τον βρούμε κι αυτό, φτάνει να έχουμε... κυβέρνηση της Αριστεράς.

■ Τρικυρία οπορτουνιστών

Και ξαφνικά, την προπαραμονή των Χριστουγέννων, δηλαδή τη μέρα που υπό κανονικές συνθήκες οι πανεπιστημιακές σχολές δα έκλειναν, η ΠΚΣ/ΚΝΕ δυμήδηκε να ζητήσει σύγκληση ΔΣ φοιτητικών συλλόγων σε Πολυτεχνείο και ΑΣΟΕΕ, για να τοποδετηθούν, λέει, όλες οι παρατάξεις απέναντι στο φαινόμενο των καταλήψεων των σχολών από εξωφοιτητικά στοιχεία. Στη συνέχεια, κατήγγειλε όλες τις άλλες παρατάξεις και κυρίως την ΕΑΑΚ, ότι περιφρονούν τη δέληση των φοιτητών με την άρνησή τους να προσέλθουν στα ΔΣ και τη δήλωση τους ότι σε περιόδους καταλήψεων δεν λειτ

Το χρονικό μιας προαναγγελθείσας επίθεσης

Οικονομικός στραγγαλισμός

Η σιωνιστική επίθεση στη Γάζα ασφαλώς και δεν ήταν «κεραυνός εν αιθρίᾳ». Χρόνια τώρα οι Σιωνιστές σχεδίαζαν να «καθαρίσουν» με την Παλαιοιστινιακή Αντίσταση στη Γάζα. Ιδιαίτερα μετά την άνοδο της Χαμάς στην εξουσία (μέσα από καθαρές εκλογές, ο δημοκρατικός χαρακτήρας των οποίων δεν αμφισβητήθηκε από κανέναν), οι Σιωνιστές χρησιμοποίησαν όλα τα μέσα για να κάμψουν την Παλαιοιστινιακή Αντίσταση, να λυγίσουν το λαό της Γάζας και να σύρουν τη Χαμάς σε ένα φευδεπήραφο διάλογο, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των Σιωνιστών και των Αμερικάνων. Οι Σιωνιστές απαιτούσαν πλήρη υποταγή από τη Χαμάς, γι' αυτό και δεν θέλησαν να εκμεταλλευτούν ούτε τις όποιες υποχωρίσεις στις οποίες προέβη η ηγεσία της μετά την άνοδο της στην εξουσία, όταν δήλωνε έτοιμη για δεκαετή εκεχειρία υπό τον όρο να σταματήσουν οι σιωνιστικές επιθέσεις, να απελευθερωθούν όλοι οι κρατούμενοι και να δημιουργηθεί παλαιοιστινιακό κράτος στα σύνορα του '67 (πράγμα που σημαίνει ότι δεν έθετε σαν στόχο της την καταστροφή του κράτους του Ισραήλ προκειμένου να σιγήσουν τα όπλα). Αιτήματα που κάθε άλλο παρά ταιριάζουν σε «αδίστακτους τρομοκράτες». Αξίζει, όμως, να δούμε επιγραμματικά πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα από τη νίκη της Χαμάς στις εκλογές του Γενάρη του 2006 μέχρι σήμερα, για να κατανοήσουμε καλύτερα τις τωρινές εξελίξεις.

Η νίκη της Χαμάς

Στις 25 Γενάρη του 2006 πραγματοποιούνται βουλευτικές εκλογές στην Παλαιοιστίνη. Οι εκλογές γίνονται με υποδειγματικό τρόπο, πράγμα που επιβεβαιώνουν όλοι οι διεθνείς παρατηρητές από 22 χώρες, που παρακολούθησαν τη διαδικασία (μεταξύ τους και ο πρών πρόεδρος των ΗΠΑ Τζέμι Κάρτερ). Η συμμετοχή είναι πολύ μεγάλη (της τάξης του 80%) και η Χαμάς σαρώνει. Ο λαός υπερψήφισε τους υποψήφιους του συνδυασμού της Χαμάς («Αλλαγή και Μεταρρύθμιση») βλέποντας σ' αυτούς ανθρώπους μη διεφθαρμένους, ανθρώπους που τον στήριξαν όλο το διάστημα της Ιντιφάρα, μιας και η Χαμάς έχει να επιδείξει μεγάλο κοινωνικό έργο.

Από την πρώτη στιγμή, η Χαμάς καλεί σε κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» ακόμα και την Φατάχ, η οποία όμως ορνείται. Μετά από τρεις μήνες διαβουλεύσεων, συγκροτείται η πρώτη κυβέρνηση της Χαμάς, με πρωθυπουργό τον Ισμαήλ Χανίγια.

Πολιτικός εκβιασμός

Καμία κυβέρνηση της Δύσης δεν αναγνωρίζει την κυβέρνηση που σχηματίζει η Χαμάς. Συνομίλουν μόνο με τον Μαχμούντ Αμπάς, ο οποίος έχει δώσει εξετάσεις υποτομής στους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές και τις έχει περάσει με όριστα. Ο Αμπάς μαζί με την «διεθνή κοινότητα» (σαν νταβατζής της σημείωσης) έχει αναλάβει εργολαβικά το επονομαζόμενο Κουραρτέο, δηλαδή ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, ΟΗΕ) πιέζουν τη Χαμάς να

αποδεχτεί όλες τις προηγούμενες συμφωνίες που έχει υπογράψει η Παλαιοιστινιακή Αρχή, να αποκηρύξει τη βία (δηλαδή την Αντίσταση), να διαλύσει τις ένοπλες οργανώσεις της και να αναγνωρίσει το Ισραήλ ως κράτος.

Όλα αυτά την ίδια στιγμή που οι Σιωνιστές επεκτείνουν τους εποικισμούς στη Δυτική Οχθη, συνεχίζουν την κατασκευή του τείχους του αίσχους (μεταξύ Δυτικής Οχθης και Ισραήλ), συνεχίζουν τους αποκλεισμούς πόλεων και τα μπλόκα στα σύνορα (με αποτέλεσμα χιλιάδες εργάτες από την Παλαιοιστίνη να περιμένουν για ώρες για να περάσουν στο Ισραήλ να εργαστούν, αφού έχουν υποστεί εξευτελιστικούς ελέγχους) και επιδίδονται σε στοχευμένες δολοφονίες μαχητών της Αντίστασης (επικεντρώνοντας το «ενδιαφέρον» τους στην Παλαιοιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ που ακολουθεί πολύ πιο μαχητικό δρόμο από τη Χαμάς και είναι υπέρ της αντίστασης μέχρι τη νίκη).

Οι Σιωνιστές το χαβά τους

Είναι τέτοια η προκλητικότητα των Σιωνιστών, που δυο βδομάδες πριν σχηματίστεί η κυβέρνηση της Χαμάς σπεύδουν να συλλάβουν τον ηγέτη του Λαϊκού Μετώπου για την απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης (ΛΜΑΠ) Αχμάντ Σααντάτ, με καθαρά γκανγκότερικό τρόπο, μαζί με όλους 180 κρατουμένους της φυλακής της Ιεριχού, στην οποία είχε μεταφερθεί μετά τη σύλληψή του από την Παλαιοιστινιακή Αρχή! Ο Σααντάτ κατηγορούνταν για την εκτέλεση του φασίστα υπουργού Τουρισμού του Ισραήλ Ρεχαβάμ Ζεεβί και είχε μεταφερθεί σε φυλακή της Ιε-

νίας και υπέρ μιας μακρόχρονης εκεχειρίας (της επονομαζόμενης "hudna").

Ταυτόχρονα, για πρώτη φορά η Χαμάς δείχνει να συμβιβάζεται με την ιδέα της ανακήρυξης παλαιοιστινιακού κράτους στα σύνορα του '67, χωρίς βέβαια να αναγνωρίζει το κράτος του Ισραήλ, όχι όμως και να θέτει σαν άμεσο στόχο της την καταστροφή του. Επίσης, δηλώνει έτοιμη να μπει στην Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης (ΟΑΠ) που αποτελεί άντρο της Φατάχ, ενώ συνεχίζει να δεσμεύεται στην εκεχειρία που είχε αποφασιστεί στο Σαρμ Ελ Σείχ, ένα χρόνο πριν (το Φελεβάρη του 2005) μεταξύ Αμπάς, Σαρόν και Μπους. Μια εκεχειρία που οι Σιωνιστές την είχαν παραβάσει μόλις... 18.500 φορές μέσα σε 10 μήνες (από το Φελεβάρη μέχρι το Νοέμβρη του 2005, σύμφωνα με την Παλαιοιστινιακή Αρχή), με αποτέλεσμα 167 Παλαιοιστίνιους νεκρούς, 948 τραυματίες, 3.287 κρατουμένους, και 3.618 στρατιωτικά μπλόκα!

Κυβέρνηση «εθνικής ενότητας»

Αν και η Χαμάς εξαντλεί τα περιθώρια των συμβιβασμών και εν γένει τηρεί την εκεχειρία που έχει πλέον γίνει μονομερής (χωρίς όμως να αποκηρύξει το νόμιμο δικαίωμα της Αντίστασης, όταν δέχεται επιθέσεις και δολοφονούνται στελέχη της, απαντώντας ορισμένες φορές ακόμα και με ρουκέτες όταν γίνονται τέτοιες δολοφονίες, ούτε οι Σιωνιστές ούτε η «διεθνής κοινότητα» κάνουν βήμα πίσω από τις απαίτησεις τους. Ετοι, ένα χρόνο μετά (το Μάρτη του 2007), ύστερα από επανειλημμένες ανεπιτυχείς προσπάθειες, πολύμηνες συνομιλίες και σκληρές εμφυλιοπλεμικές συγκρούσεις που λαμβάνουν χώρα μεταξύ Χαμάς και Φατάχ (με πάνω από 100 νεκρούς), σχηματίζεται η πολυπλοκή κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», με τον Αμπάς να έχει το πάνω χέρι στην εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης (αναγνωρίζεται μόνο στον Αμπάς και την ΟΑΠ, στην οποία δεν συμμετέχει η Χαμάς, το αποκλειστικό δικαίωμα διαπραγματεύσεων, οι οποίες όμως θα πρέπει να επικυρωθούν από το κοινοβούλιο ή με δημοψήφισμα).

Η νέα κυβέρνηση στο πρόγραμμά της αναφέρει ότι «θα σεβαστεί τα διεθνή ψηφίσματα και τις συμφωνίες που υπογράφηκαν από την ΟΑΠ», βασιζόμενη όμως στα εθνικά δίκαια του Παλαιοιστινιακού λαού. Ακολουθούν νέες πτιέσεις για την αποδοχή όλων των όρων του Κουαρτέτου (αποκήρυξη

βίας, διάλυση ενόπλων, αναγνώριση Ισραήλ, δέσμευση σε όλες τις προηγούμενες επαίσχυντες συμφωνίες που είχε υπογράψει η Παλαιοιστινιακή Αρχή και όχι σε κάποιες από αυτές). Η Χαμάς όμως δεν θέλει να αυτοκτονήσει πολιτικά, γιατί αν αποδεχτεί όλα αυτά που απαιτούν οι αντίπαλοί της, θα έχει τελειώσει σαν οργάνωση μέσα στον παλαιοιστινιακό λαό.

Πραξικόπημα Αμπάς

Η κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» καταφέρει μέσα σε τρεις μόνο μήνες. Μετά από σκληρές εμφυλιοπλεμικές συγκρούσεις Χαμάς-Φατάχ και επιχείρηση διάλυσης των σωμάτων ασφαλείας της Χαμάς από τα τάγματα θανάτου του αμερικανόδουλου Νταχλάν, που καταφέρουν στη Γάζα τον Ιούνη του 2007 και παθαίνουν μια άνευ προηγουμένου πανωλεθρία, ο πρόεδρος Αμπάς διαλύει την κυβέρνηση και ορίζει κυβέρνηση «έκτακτης ανάγκης» στη Δυτική Οχθη. Αναστέλλει άρθρα του παλαιοιστινιακού συντάγματος (που επιβάλλουν χρονικό περιορισμό και ψήφο εμπιστούμησης από τη Βουλή σε τέτοιας μορφής κυβέρνηση) και διορίζει πρωθυπουργό. Ένα πρώην στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας και μετέπειτα εκπρόσωπο του Διεθνούς Νομιμοποιητικού Ταμείου στην Παλαιοιστίνη (το Σαλάμ Φαγιάντ).

Ο ενσκαλισμός του Αμπάς από ΗΠΑ και ΕΕ γίνεται με παράλληλο σφίξιμο της θηλιάς στη Λωρίδα της Γάζας. Η ισραηλινή εταιρία Ντορ Άλον (μια από τις μεγαλύτερες εταιρίες καυσίμων στο Ισραήλ) αρχίζει τις περικοπές τροφοδοσίας καυσίμων στη Λωρίδα της Γάζας, ανακοινώνοντας τον τερματισμό της παροχής καυσίμων στη βενζινάδικα. Είναι η αρχή ενός νέου εκβιασμού που οδηγεί σε αργό θάνατο τον πληθυσμό της Λωρίδας της Γάζας: του ολοκληρωτικού αποκλεισμού.

Ο αποκλεισμός

Οι Σιωνιστές σταδιακά ξεκινούν τον αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας. Οι πρώτες προσπάθειες να περικόψουν τις προμήθειες και την ηλεκτροδότηση γίνονται το φεντινόπαρο του 2007, την ίδια στιγμή που παίζουν το παιχνίδι της «ειρήνης» με τον Αμπάς στην Ανάπολη των

Τα εγκλήματα του Σιωνιστικού Ναζισμού

«Εμείς δεν μισούμε τους Παλαιοιστίους», δήλωνε την περασμένη Τρίτη ο πάλαι ποτέ «υπέρμαχος της ειρήνης» και σημερινός πρόεδρος του Ισραήλ, Σιμόν Πέρεζ. «Στόχος μας είναι να πολεμήσουμε την τρομοκρατία, συμπλήρωσε. Ιδού λοιπόν πως πολεμάει την «τρομοκρατία» ο Σιωνιστικός Ναζισμός.

1. Τη δεύτερη μέρα των βομβαρδισμών (Κυριακή 28/12), τρεις ισραηλινοί πύραυλοι καταστρέψουν ολοσχερώς απόθηκη φρομάκων στη Ράφα (σύνορα Λωρίδας Γάζας με Αίγυπτο).

2. Την επομένη, Δευτέρα 29/12, βομβαρδίζεται το παλαιότερο πανεπιστήμιο της Λωρίδας της Γάζας, το Ισλαμικό Πανεπιστήμιο. Οι Σιωνιστές πανηγυρίζουν ότι έπληξαν τα σύμβολα ισχύος της Χαμάς! Την ίδια μέρα βομβαρδίζεται και το Αμερικανικό Σχολείο!

3. Σε μία από τις 58 επιθέσεις που έγιναν την Παρασκευή (2/1), ισραηλινός πύραυλος «προσγειώνεται» σε σπίτι της Βόρειας Γάζας σκοτώνοντας τρία αγόρια ηλικίας από 7 μέχρι 10 ετών. Ήταν τα τελευταία από τα 66 παιδιά που είχαν σκοτωθεί μέχρι εκείνη τη μέρα, μεταξύ των οποίων και βρέφη.

4. Την όγδοη μέρα των βομβαρδισμών (Σάββατο 3/1), βομβαρδίζεται τζαμί στη Μπετ Λάγια (στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας). Είναι το έκτο τζαμί που βομβαρδίζεται. Σύμφωνα με αυτόπτη μάρτυρα που γλύτωσε από την επίθεση, αλλά νοσηλεύεται σε νοσοκομείο, το

τζαμί ήταν κατάμεστο, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον 16 και να τραυματιστούν γύρω στους 60 Παλαιστίνιοι, ορισμένοι σε κρίσιμη κατάσταση. Οι Σιωνιστές ισχυρίζονται ότι στα τζαμιά κρύβονται ένοπλοι και πυρομαχικά της Χαμάς. Παρολαυτά, οι νεκροί είναι πάντα άμαχοι και παιδιά.

5. Την ίδια μέρα βομβαρδίζεται η κεντρική λαχαναγορά της πόλης της Γάζας με αποτέλεσμα 20 νεκρούς και 80 τραυματίες, πολλοί απ' αυτούς παιδιά και μία έγκυος.

6. Το βράδυ της ίδιας μέρας (Σάββατο βράδυ), οι Σιωνιστές ρίχνουν βόμβα κοντά σε ένα ορφανοτροφείο στην πόλη της Γάζας με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένα άτομο. Υποστηρίζουν ότι στόχος τους ήταν μαχητές που διέρχονταν στην περιοχή κοντά σε ένα τζαμί στην ίδια γειτονιά.

7. Στο πρώτο εικοσιτετρά-

ωρο της χερσαίας εισβολής, οι Σιωνιστές δολοφονούν εν ψυχρώ Παλαιστίνιο νοσοκόμο ο οποίος –σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα Times– σκοτώθηκε όταν ισραηλινό τανκ βομβάρδισε το ασθενοφόρο στο οποίο επέβαινε. Από τότε ακολούθησαν επανειλημένες επιθέσεις παρόμοιου χαρακτήρα, με πιο χαρακτηριστικό τον βομβαρδισμό, την περασμένη Τρίτη 5/9, των γραφείων της μη κυβερνητικής παλαιοιστικής οργάνωσης "Union of Health Care Committees" (UHCC), που ιδρύθηκε το 1985 (πριν την ίδρυση της Χαμάς δηλαδή) στην πόλη της Γάζας, με τα οποία συστεγάζεται ένα ιατρικό κέντρο. Στην επίθεση καταστράφηκαν τρεις κινητές κλινικές και ένα ασθενοφόρο.

8. Η εφημερίδα που αναφέρει παραπάνω (Times, 5/1/09) καταγγέλλει ότι οι Σιωνιστές χρησιμοποιούν βόμβες λευκού φωσφόρου (τη χρήση

των οποίων είχαν παραδεχτεί ότι έκαναν και στον πόλεμο του Λιβάνου, πριν από δυόμισι χρόνια). Οι βόμβες φωσφόρου απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται σε κατοικημένες περιοχές, σύμφωνα με τη συνθήκη της Γενεύης. Στρατιωτικός ειδικός και πρώην στρατηγός του Βρετανικού Στρατού υποστριγγίζει ότι «ο λευκός φώσφορος είναι τρομακτικό όπλο. Οι σταγόνες του φωσφόρου που πέφτουν καίνε το δέρμα όταν έρθουν σε επαφή». Υποστήριξε επίσης ότι όταν κάποιος το κάνει σκόπιμα πρέπει να παραπεμφθεί στο δικαστήριο της Χάγης. Η χρήση του όπλου αυτού επιτρέπεται από το Διεθνές Δίκαιο μόνο για φωτισμό σε μη κατοικημένες περιοχές.

9. Σύμφωνα με νορβηγό γιατρό (ταξίδεψε με το πλοίο Dignity του Free Gaza Movement

και προσέρχεται εθελοντική υπηρεσία στο νοσοκομείο της Γάζας), που επικαλείται ο βρετανικός Guardian (5/1/09), μό-

της ηλεκτροδότησης.

Αυτό όμως δε σημαίνει ότι οι Σιωνιστές θα κάνουν πίσω. Το Γενάρη του 2008, το Ισραήλ κόβει το ρεύμα στη Λωρίδα της Γάζας. Ο ισραηλινός πρωθυπουργός, Έχοντας Ολμέρτ δηλώνει με περισσότερη κυβερνητική αρχή, ότι «Δεν θα επιτρέψουμε να φτάσει η Γάζα στην ανθρωπιστική κρίση, απλά θα φροντίσουμε να μη ζει ο πληθυσμός της άνετα!», ενώ ο εκπρόσωπος Τύπου του πρόεδρου της Παλαιστινιακής Αρχής (που ασκεί πλέον εξουσία εντελώς παρανομα) υποστηρίζει: «Το κόμμα που έκανε ένα πραξικόπετη σε ανθρώπων του ΟΗΕ για την ανθρωπιστική κρίση στην Γάζα είναι υπεύθυνο για την κατάσταση στην Λωρίδα και τα βάσανα του παλαιστινιακού λαού εκεί».

Όλα τα πυρά στρέφονται πλέον στην αδούλωτη Γάζα που συνεχίζει να ζει με πολύ περισσότερες στερήσεις από το παρελθόν. Η Δύση δίνει άφρονο χρήμα στον Αμπάτη, με κύριο στόχο την αναδιογάνωση των σωμάτων ασφαλείας (242 εκ. δολάρια γι' αυτό το

σκοπό έσπευσαν να δώσουν οι ηγέτες της Δύσης, στη διεθνή συνάντηση που είχαν στο Βερολίνο τον Ιούνη του 2008, χρήματα που θα μπορούσαν να καλύψουν για πάνω από ένα χρόνο τις ανάκες σε ντζέλ του σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας της Γάζας).

Την ίδια στιγμή, η Λωρίδα της Γάζας λιμοκτονεί και η Υπηρεσία Αρωγής Προσφύγων του ΟΗΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου δηλώνοντας ότι αδυνοτεί να παράσχει τρόφιμα σε 860.000 κατοίκους. Ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας σπάνια αποτελεί είδηση στα καθ' ολα τα μέσα που είναι σε θέση να παρακολουθούν την περιοχή. Η Χαμάς συμφώνησε το καλοκαίρι σε εξάμηνη εκεχειρία με τους Σιωνιστές. Η συμφωνία που έγινε με τη μεσολάβηση της Αιγύπτου προέβλεπε χαλάρωμα του αποκλεισμού (σε περίπτωση που κροτούσε τρεις μέρες), ώστε να επιτρέπεται η διακίνηση βασικών προμηθειών στην περιοχή, ενώ αν η εκεχειρία διαρκούσε περισσότερο θα ξεκινούσαν οι διαπραγματεύσεις για το άνοιγμα του περάσματος της Ράφα. Ομως, οι Σιωνιστές δεν έκαναν τίποτα

από τα παραπάνω.

Το τελευταίο χαρτί

Οσοι κατηγορούν τη Χαμάς και τους Παλαιστίνιους μαχητές ότι φέρουν και αυτοί ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση στη Λωρίδα της Γάζας (κάτι που δήλωσε απεριφράστα ο αμερικανόδουλος πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάτη) θα πρέπει, έχοντας υπ' όψη τους σαν αναφέραμε παραπάνω, να απαντήσουν στο ερώτημα: Τι άλλο θα μπορούσε να κάνει η Χαμάς και η Παλαιστινιακή Αντίσταση απέναντι σε μια τέτοια κατάσταση; Οποιαδήποτε παραπέρα υποχώρηση δεν θα ισοδυναμούσε με αυτοκτονία;

Οι Σιωνιστές με τους τελευταίους βομβαρδισμούς και τη χερσαία εισβολή παίζουν το τελευταίο τους χαρτί. Στόχος τους δεν είναι να ρίξουν απλά τη Χαμάς, αλλά να γονατίσουν το λαό της Γάζας, ώστε να υποταχθεί άνευ όρων και να

παλαιστινιακά σχολεία. Οπως αυτό στην πόλη της Τζαμπάλιγια που βομβαρδίστηκε την περασμένη Τρίτη, στο οποίο είχαν καταφύγει εκατοντάδες Παλαιστίνιοι άμαχοι για να σωθούν από τους βομβαρδισμούς. 45 πολίτες σκοτώθηκαν και πάνω από 100 τραυματίστηκαν, σύμφωνα με παλαιστινιακές πηγές από τη Λωρίδα της Γάζας.

Θα μπορούσαμε να γεμίσουμε τόνους χαρτιού με τον κατάλογο των εγκλημάτων πολέμου στα οποία επιδιόνται οι Σιωνιστές στις δύο βόρειες σημειώσεις που σφυροκοπούν την αδούλωτη Γάζα. Ρωτάμε λοιπόν, πόσο «τρομοκράτης» μπορεί να θεωρηθεί ο Μαχμούντ Ζαχάρη (ηγετικό στέλεχος της Χαμάς στη Γάζα) όταν δηλώνει: «Αυτοί (σ.ο. οι Σιωνιστές) χτύπησαν τα πάντα στη Γάζα, χτύπησαν τα πατιδιά και τα νοσοκομεία και τα τζαμιά και κάνοντας αυτό μας έδωσαν το νόμιμο δικαίωμα να τους χτυπήσουμε με τον ίδιο τρόπο... Τα αιτήματά μας είναι ξεκάθαρα: το πρόβλημα δεν είναι οι ρουκέτες Κασάμ. Το πρόβλημα είναι η κατοχή και τα στρατεύματα και ο αποκλεισμός που μας επιβλήθηκε».

Κανείς δεν πρόκειται να δικάσει τους Σιωνιστές για εγκλήματα πολέμου. Οπως δεν δικάστηκε ο σφαγέας Σαρόν για το ρόλο του στη σφαγή των Σάμπτρα και Σατίλα το 1982. Ο μόνος που θα μπορέσει να σταματήσει τη σιωνιστική βορβορίτητα είναι η παλαιστινιακή Αντίσταση, όπως και αν εφεράζεται.

11. Οταν οι Σιωνιστές δε διστάζουν να βομβαρδίσουν σχολεία που ανήκουν στον ΟΗΕ, καταλαβαίνετε τι γίνεται με τα

σουν το μήνυμα της υποτοφής στον αδούλωτο λαό της Γάζας.

Ομως, ακόμα κι αν καταφέρουν ισχυρά πλήγματα στους Παλαιστίνιους μαχητές (που μάχονται οι θεναρά, γ' αυτό και οι Σιωνιστές εμφανίζονται διστακτικοί να εισβάλουν σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, όπως μας ανέφεραν και φίλοι από τη

κτάκτο στρατοδικειο No 5

Αμεση, καθημερινή ενημέρωση για τα τεκταινόμενα στη δίκη μπορείτε να έχετε από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr

■ 18η Συνεδρίαση

Παρασκευή, 19.12.08

Αδοξα τελειώσει τη τελευταία συνεδρίαση του 2008. Η περιβόητη Τόγκα, μία εκ των «προθύμων» της τρομοϋστερίας, που από την αρχή της δίκης κρύβεται και της οποίας είνει διαταχθεί η βίαιη προσαγωγή, ειδοποίησε με φρεξ το δικαστήριο, ότι δεν μπορεί να έρθει λόγω προβλημάτων υγείας και ότι θα έρθει αν την ειδοποιήσουν μια βδομάδα πριν! Ο γραμματέας διευκρίνισε ότι δεν βρήκε την ίδια αλλά την οδελφή της που του είπε ότι έχει γυναικολογικά τροβλήματα.

Ετσι, το δικαστήριο διέκοψε για τις 7 Γενάρη, με μάρτυρες την Τόγκα και την Κυριακίδου, αν δεν έρθει η πρώτη (μήπως, όμως, θα έρθει η Κυριακίδου);

■ 19η συνεδρίαση

Τετάρτη, 7.1.09

Πρώτη συνεδρίαση της νέας χρονιάς με την περιβόητη Τόγκα –επιτέλους– παρούσα και την Κυριακίδου να στέλνει μήνυμα ότι είναι κατηγορούμενη σε δικαστήριο (αλήθεια είναι) και δε μπορεί να παραστεί (άρα, μάλλον θα προσέλθει να καταθέσει).

Η Τόγκα ήταν μία από τα ίδια. Δεν κατάφερε και αυτή τη φορά να κρύψει ότι είχε όλη την καλή διάθεση να συνεργαστεί με την Αντιτρομοκρατική, αφού οι ασφαλίτες τη διαβε-

βαίωσαν ότι αυτοί που της ζήτουσαν να αναγνωρίσει είναι σύγουρα τρομοκράτες και θα μείνουν πολλά χρόνια στη φυλακή, οπότε δεν έχει κανένα λόγο να ανησυχεί. Τι της ζήτησαν να αναγνωρίσει; Την Κυριακίδου, καταρχάς, ώστε να ενισχυθεί η κατάθεση της τελευταίας ότι ο Κανάς της ανέθεσε να νοικιάσει και να «κρατάει» γιάφκα σε διαμέρισμα της οδού Πολέμωνος στο Ποιγκράτι. Και την Αθανασάκη στη συνέχεια (αυτή ήταν ο σκοπός), ως τη γυναίκα που, αν δεν κατοικούσε, τουλάχιστον επισκεπτόταν συχνά τη «γιάφκα». Χωρίς να κάνει, λοιπόν, καμιά περιγραφή –όπως απαιτούν οι κανόνες της Ανακριτικής– αναγνώρισε από φωτογραφίες την Κυριακίδου και τον Κανά. Την Αθανασάκη, όμως, –όλα κι όλα– πρώτα την περιέγραψε στους ασφαλίτες και μετά της έδειξαν μια φωτογραφία και την αναγνώρισε. Διότι την είχε δει να κρατάει τσιγάρο, όπως και στη φωτογραφία! Μόνο που η φωτογραφία είναι τραβηγμένη το 1998, ενώ αυτή υποτίθεται πως την είχε δει το 1984!! Δηλαδή, αναγνώρισε μια γυναίκα που την είχε δει μια φορά φευγαλέα και τη θυμόταν ότι κρατούσε τσιγάρο, δεκατέσσερα χρόνια μετά, λες και δεν είχε περάσει ο χρόνος από πάνω της! Είπαμε, αυτή η δίκη γίνεται με μάρτυρες... ειδικού τύπου, που μπορεί να μη θυμούνται τι εφραγμούνται, συγκρατούν όμως τα χαρακτηριστικά ανθρώπων που υποτίθεται ότι είδαν φευγαλέα πριν από καμιά εικο-

σαριά χρόνια, χωρίς μάλιστα η «θύμησή» τους αυτή να συνδέεται με κάποιο ξεχωριστό γεγονός, σαν αυτά που κάνουν κάθε λογικό άνθρωπο να λέει: «ναι, θυμάμαι αυτόν τον άνθρωπο, διότι τον ειδα σ' ένα σβαρό απύχμα ή τη μέρα που έγινε σεισμός και τρέχαμε» κ.λπ. Κι ενώ η υπεράσπιση επέμενε να απαντήσει η Τόγκα με σαφήνεια, αυτή απαντούσε: «αυτή είναι η γνώμη μου!»

Αυτή τη φορά η Τόγκα ήταν ακόμα πιο «φιλέμενη» (άλλωστε, προσπάθησε με όλα τα μέσα να μην εμφανιστεί στο δικαστήριο και εμφανίστηκε μόνο όταν διαπάχτηκε η βίαιη προσαγωγή της, κατ' απαίτηση της υπεράσπισης). Δήλωσε και πάλι ότι σήμερα δεν μπορεί να αναγνωρίσει την Αθανασάκη, διότι ως γυναίκα έχει αλλάξει πολύ. Προς μεγάλη απογοήτευση του εισαγγελέα, που της έκανε τουλάχιστον δέκα φορές την ίδια ερώτηση σε διαφορετική «συσκευασία», ζητώντας της να το ξανακεφτεί και να ξανακοιτάξει την Αθανασάκη μπασ και την αναγνώρισε. Αντίθετα, δυο δικαστές της έδρας έκαναν την ερώτηση που πρέπει να κάνει κάθε δικαστής: αν ξέρει τίποτα για εκρηκτικά και εκρήξεις (φυσικά, απάντησε αρνητικά). Διότι, ακόμα κι αν ήταν αληθινά τα τερατουργήματα της Τόγκα, τίποτα δεν θα σήμαιναν, αφού δεν υπάρχει καμιά απόδειξη για το ότι το συγκεκριμένο διαμέρισμα ήταν γιάφκα του ΕΛΑ και μάλιστα γιάφκα που συνδέεται με συγκεκριμένες ενέρ-

γιεις της οργάνωσης.

Η συνεδρίαση ολοκληρώθηκε (πρόωρα, όπως και πολλές προηγούμενες) με επεισοδιακό τρόπο. Ο Χρ. Τσιγαρίδας, όπως έχει κάνει και σε περιπτώσεις προηγούμενων μαρτύρων, μολονότι δεν καταθέτουν κάτι σε βάρος του, ζήτησε το λόγο για να σχολιάσει την περίπτωση Τόγκα. Είπε ότι η Τόγκα δεν γνωρίζει τίποτα προσωπικά, αλλά πιστεύει ότι λέει την αλήθεια, διότι έτσι τη διαβεβαίωσε η Ασφαλίεια. Υπάρχουν –είπε– δύο στοιχεία που δείχνουν ότι απέκρυψε πως η ίδια ζει «σε αστυνομικό περιβάλλον». Πρώτο, ότι οι αστυνομικοί πήγαν σ' αυτή προετοιμασμένοι ότι θα την έπειθαν να πει φέματα για να υπηρετήσει το κράτος. Δεύτερο, ότι όντας χαμηλής μόρφωσης μιλούσε μια γλώσσα «αστυνομικού περιβάλλοντος». Δηλαδή, δεν έλεγε ότι την πήραν με το «100», όπως λέει όλος ο απλός κόσμος, αλλά «με υπηρεσιακό όχημα». Δεν έλεγε ότι την πήγαν στην Αστυνομία, αλλά «στην υπηρεσία».

Κι ενώ όλοι περιμέναμε την κήρυξη της λήξης της συνεδρίασης από την πρόεδρο, ακούσαμε τον Κανά σε μια... μερική επανάληψη του Κανά της προηγούμενης δίκης, στάση που νομίζαμε ότι έχει εγκαταλείψει συνειδητοποιώντας ότι μόνο ζημιά κάνει στην υπερασπιστική του γραμμή. Ζήτησε, λοιπόν, «ο αναλάβων την ευθύνη να μιλάει για τον εαυτό του και να μη λέει "εμείς"» και αναφερήθηκε «γιατί δεν έδειχναν και

τη φωτογραφία του αναλαβόντος την ευθύνη». Ο Κ. Αγαπίτου σε έναν σχοινοτενή σχολιασμό ανέλυσε σημείο προς σημείο την κατάθεση της Τόγκα, αλλά στο τέλος, όταν αναφέρθηκε στους τέσσερις κατηγορούμενους, συμπλήρωσε: «αν και ο τεταρτος ενίσχυσε την κατηγορία με την ανάληψη της ευθύνης».

Ο Χρ. Τσιγαρίδας, παρά την προσπάθεια της προέδρου να μην του δώσει το λόγο, απάντησε σε έντονο ύφος. Κάλεσε τον Κανά «ν' αφήσει τα καραγκιοζιλίκια», διότι «600 σελίδες στην απόφαση της δεύτερης δίκης (σ.σ. αθωατική) ασχολούνται με τα καραγκιοζιλίκια του και αν δεν έχει καταλάβει τι διακυβεύεται σ' αυτή τη δίκη, είναι αργά πλέον». Απαντώντας στην τοποθέτηση Αγαπίτου περί ενίσχυσης της κατηγορίας με την ανάληψη της ευθύνης, είπε: «Έχω να του πω ότι, αν δεν αναλάβωνταν την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μου στον ΕΛΑ, θα δικαζόμαστον σήμερα και για τις ενέργειες της 1ης Μάρτη και του ΟΕΛΑ. Ήμουνα εκείνος που μπόρεσε, με βάση τα κείμενα του ΕΛΑ, να ανατρέψω τις κατηγορίες. Ο τρόπος που στέκομαι σ' αυτές τις δίκες και το τι λέω, σε σχέση με τη στάση τους και το τι λένε αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να έχουμε καμιά σχέση». Κι ενώ ο Τσιγαρίδας επαναλάμβανε σε έντονο ύφος «σαν δε ντρέπεστε», η πρόεδρος κήρυξε βιαστικά τη λήξη της συνεδρίασης.

■ Χριστόδουλος Ξηρός

Συνεχίζεται το μαρτύριο

Εμείς δεν θα κουραστούμε με την παρατήρηση του υποφέρει ο Χριστόδουλος Ξηρός, πεταμένος στα υπόγεια του Κορυδαλλού με μια σοβαρή και χωρίς –μέχρι στιγμής– διάγνωση νόσου, δεν ξέρουμε όμως ο ίδιος πόσο θ' αντέξει αυτή την κοροϊδία. Μια κοροϊδία που πετάει τη μάσκα της ευαισθησίας που φέρεται (πρώην πλέον) υπουργός Δικαιοσύνης Σ. Χατζηδάκης, την περίοδο της απεργίας πενίας των κρατούμενων. Παραθέτουμε χωρίς κανένα σχόλιο το χρονικό του τελευταίου εξάμηνου, όπως μας το διηγήθηκε ο ίδιος ο Χριστόδουλος.

17 Ιουνή. Μεταφέρεται στο Εργαστήριο Επιδερμικών Διαδικασιών του οποίου ζητά από τους ηπατολόγους της φυλακής να τον υποβάλουν σε ηπατολογικές εξετάσεις, γιατί μελετά μια σοβαρή θεραπεία για την οποία πρέπει να είναι απολύτως εντάξει το συκώτι του. Γράφει μάλιστα την απαίτησή της.

30 Ιουνή. Τον μεταφέρουν

στο Συγγρού, όχι όμως στο Εργαστήριο που τον παρακολουθούσε αλλά στα επειγόντα, χωρίς φυσικά να τον έχουν πάει σε ηπατολόγο.

31 Δεκέμβρη. Παθαίνει κρίση. Μεταφέρεται στο Συγγρού, στα επειγόντα. Του κάνουν μια ένεση και ζητούν να τον ξαναπάνε σε 10 μέρες.

4 Γενάρη. Παθαίνει πιο σοβαρή κρίση. Πρήζεται ολόκληρος. Ζητά γιατρό από το πρώτο, ο οποίος ειδοποιείται το μεσημέρι, αφού πρώτα έβαλαν τις φωνές συγκρατούμενοί του. Ο γιατρός τον μεταφέρει στο νοσοκομείο της Φυλακής, του κάνει ένεση 500 mg κορτιζόνης και υπογράφει επειγόντων παραπεμπικό του σε νοσοκομείο.

Η διοίκηση της φυλακής ακυρώνει το παραπεμπικό. Τον μεταφέρουν στο Αττικό. Η κατάσταση είναι τόσο σοβαρή που τον εξετάζουν παθολόγος, δερματο

Με οπερετικές κινήσεις προσπαθεί οπεργωμένα η κυβέρνηση να αποκοινώσει τους μαθητές και φοιτητές, φοβούμενη ένα νέο γύρο κινητοποιήσεων μετά τις γιορτές, να ρετουσάρει, ει δυνατόν, το στρατασαρισμένο της πρόσωπο και να αντιρρητήσει τη δυσαρέσκεια και τον πιθανό ξεσηκωμό των φοιτητών, ενώφει της έκδοσης του ΠΔ για την ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας για την αναγνώριση των «κολεγίων». Το φάντασμα της πρωτοφανούς νεολαϊστικής εξέγερσης του Δεκέμβρη πλανιέται πάνω από τα σαλόνια του συστήματος, σκορπώντας τον φόβο ότι μπορεί η λαϊκή αντίβια (έδηλη και πλαστικά κατά τη διάρκεια της εξέγερσης) να νομιμοποιηθεί στη συνειδηση της νεολαίας και των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων, μεσούσης της καπιταλιστικής κρίσης.

Μετά τις διακρύβρεχτες παραστάσεις «κατανόησης» της οργής και του θυμού της νεολαίας, η κυβέρνηση πέρασε σε νέες βερσιόν προσταθειών ενσωμάτωσης. Άρον άρον ο Καραμανής έσπευσε να ζητήσει προ ημέρησάς διατάξεως συζήτηση στη βουλή για την Παιδεία, και ο Στυλιανίδης ανακοίνωσε την άμεση έναρξη του «διαλόγου» για την «αναμόρφωση του Λυκείου».

Διάλογος προσχηματικός και παραπλανητικός

Ο Στυλιανίδης διαβεβαιώνει σε όλους του τόνους ότι ο «διάλογος» έχει στόχο τη «διαμόρφωση του νέου ποιοτικού Λυκείου», ότι «θα είναι εξαντλητικός», ότι «η κυβέρνηση δεν τον προκαταλαμβάνει» και ότι «το υπουργείο Παιδείας προσεγγίζει με σεβασμό τη νέα γενιά και είναι έτοιμο να την ακούσει, να εξετάσει τις προτάσεις της και να τις υιοθετήσει». Παράλληλα, τα διάφορα παπαγαλάκια έχουν ξαμολυθεί, σκορπίζοντας φήμες ότι η κατάληξη αυτού του διαλόγου θα είναι η ελεύθερη πρόσβαση στα ΑΕΙ. Άρα χαράς ευαγγελία για τη νεολαία, που απαλλάσσεται από έναν μεγάλο βραχνά - αυτόν των εξετάσεων- και επομένως περιττεύει κάθε σκέψη για περαιτέρω συνέχιση των κινητοποιήσεων, αφού έγινε πια η αρχή και η κυβέρνηση έστησε ευήκοον ους. Πέρα από την ουσία της κυβερνητικής πολιτικής για την Παιδεία, που θα αναφέρουμε αμέσως παρακάτω, είναι χαρακτηριστικό να υπογραμίσουμε ότι πουθενά ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Παιδείας δεν δεσμεύνονται ότι θα υπάρξει τέτοια εξελίξη, ελεύθερη πρόσβαση δηλαδή στα Πανεπιστήμια. Αντίθετα, ο Στυλιανίδης, στο εγγύς παρελθόν έχει αναφερθεί «στην αποσύνδεση του Λυκείου από τις εισαγωγικές εξετάσεις», που δε σημαίνει κατ' ανάγκην και κατάργηση των εξετάσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ακόμη και αυτός ο νέος νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ, αλλά και τα νομοθετήματα για τα μεταπτυχιακά και την έρευνα, σηματοδοτούν την ελαχιστοποίηση των κρατικών δαπανών για τα ίδρυματα, με προφανή στόχο να τα ρίξουν στην αγκαλιά των επιχειρήσεων και την απεύθυνση της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε έναν περιορισμένο αριθμό υποταγμένων νέων (ρύθμιση για τους «αιώνιους φοιτητές»), που ανεβαίνοντας τους «κύκλους σπουδών», κατά τις κατευθύνσεις της Μπολόνια, θα είναι όλο και μικρότερος και αποτελούμενος από τους «εχούμενους» αυτής της κοινωνίας. Άλλωστε, η πρεμούρα για την κατάργηση του άρθρου 16 (που δεν κατέστη εφικτή) και στη συνέχεια για την ανωτατοποίηση των «κολεγίων», που ισοτιμούνται με τα ΑΕΙ-ΤΕΙ με τις ευλογίες της ΕΕ, αυτό ακριβώς φανερώνει: Συστηματική συρρίκνωση του δημόσιου Πανεπιστήμιου και ενίσχυση των «μαγαζιών» που πουλούν «πτυχία» σε όσους έχουν τη δυνατότητα.

Από την άλλη, είναι τουλάχιστον αφελές να θεωρήσουμε ότι πρόθεση του ΥΠΕΠΘ είναι να διαμορφώσει «ένα νέο ποιοτικό Λυκείο», που θα «πάψει να είναι χώρος επίδειξης φροντιστηριακών γνώσεων, που θα πάψει να προωθεί την αποστήμαση σε βάρος της κριτικής σκέψης και της αναλυτικής ικανότητας του μαθητή», όπως ανέξιδα κομπορρημούνται ο υπουργός Παι-

■ Με τα πυροτεχνήματα του «διαλόγου» για την «αναμόρφωση του Λυκείου» και το εξεταστικό

Προσπαθούν ν' αντιμετωπίσουν το φάντασμα της νεολαιίστικης εξέγερσης

για όλα».

Ολα τούτα αποδεικνύουν ότι η κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να ανοίξει τις πόρτες των Πανεπιστημίων σε όλους.

Προς επίρρωση αυτού του συμπεράσματος έρχεται η ίδια η ουσία της πολιτικής για την Παιδεία, που αποκαλύπτει και τις πραγματικές προθέσεις. Μόλις προχθές ψηφίστηκε ένας ακόμη προϋπολογισμός, στον οποίο οι έτοις και αλλιώς εξευτελιστικές δαπάνες για την Παιδεία εμφανίζονται παραπέρα μειούμενες. Θεσμοθετήθηκαν φραγμοί, όπως η βάση του 10, που πετούν κάθε χρόνο έξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση δεκάδες χιλιάδες υποψήφιους, ενώ ακόμα ηχούν στ' αυτά μας, οι αμετακίνητες τοποθετήσεις του υπουργού Παιδείας για την «ευεργετική διάστασης» και της ανάπτυξης της πληροφορικής, ιδεολογικά και πολιτικά επιτρέπονται από τις «αξίες» του καπιταλισμού, ώστε να υποτάσσονται χωρίς αντίρρηση στη βουλιμία του κεφαλαίου. Το σχολείο δεν προσφέρει πλατύ και στέρεο πεδίο γνώσεων, δε μορφώνει ολόπλευρα την προσωπικότητα του νέου ανθρώπου, μέσω της ολόπλευρης ανάπτυξης όλων των ικανοτήτων και δεξιοτήτων του, δεν του δίνει τη δυνατότητα να ζήσει και να χαρέψει τον υλικό και πνευματικό πολιτισμό. Αντίθετα, με όλα τα μέσα (μαθητική διαδικασία, ποινές, βαθμολογία κ.λ.π.) επιβραβεύει την άκριτη αποστήμαση ξερών πληροφοριών, τον ανταγωνισμό και όχι τη ομαδική πνεύμα, την υποταγή στην εραρχία. Η ένταση των ταξικών φραγμών (συνεχίζεις εξετάσεις, καθημερινά τεστ, συνεχής ενίσχυση της ύλης και αύξηση του βαθμού δυσκολίας της, βαθμολογία, διαχωρισμός του Λυκείου σε Γενικό και Επαγγελματικό που ξεχωρίζει από νωρίς την ήρα απ' το στάρι, πετώντας στον μορφωτικό Καιάδα τα παιδιά της εργατικής τάξης, η βάση του 10 κ.λ.π.) χτυπά ανελέητα τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και ξεζουμίζει με τη φάρμακη των φροντιστηρίων το εισόδημα της λαϊκής οικογένειας. Η ασθένεια του εκπαιδευτικού συστήματος στον καπιταλισμό είναι ανίστη και κανένα ρετουσάρισμα του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν θα αναμορφώσει «πποιοτικά».

Επειτα, είναι τουλάχιστον γελούν να πιστέψουμε ότι ενός πανεπιστήμιου υποταγμένου στην αγορά και τις επιχειρήσεις (κεντρική ιδέα της Μπολόνια, της οποίας φραντοκός υποστρικής είναι η κυβέρνηση, αλλά και το ΠΑΣΟΚ) θα προηγείται ένα σχολείο, ένα Λύκειο που θα προσφέρει πραγματική μόρφωση και θα καλλιεργεί την κριτική σκέψη.

Είναι λάθος επίσης να πιστέψουμε πως η αστική τάξη μπορεί να αγκαλιάσει την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Γιατί είναι σαν να βάζει τα ίδια της τα χέρια και να βγάζει τα μάτια της, αφού θα συνηγορήσει στη γηγάντωση του ΥΠΕΠΘ στην ιστορική επιδρόμηση της γραμμής της οδηγίας για την αναγνώριση των «κολεγίων». Το πανεπιστήμιο που θα αναβάλει την αριθμού των φοιτητών της ΕΕ, από ακριβώς φανερώνει: Συστηματική συρρίκνωση του δημόσιου Πανεπιστήμιου και ενίσχυση των «μαγαζιών» που πουλούν «πτυχία» σε όσους έχουν τη δυνατότητα.

δείσας. Γιατί εδώ επικρατεί μια αναντίρρητη αλήθευσις: σχολείο έξω από την πολιτική είναι ψέμα και υποκρισία. Και στήμερα κυρίαρχη πολιτική είναι η πολιτική που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Που με τη σειρά τους επιπτάσουν από το εκπαιδευτικό σύστημα να «παράγει» μια μεγάλη μάζα μισθομορφωμένων, μισοειδικευμένων ανθρώπων-μερικών εργαλείων, φθηνών και «ευέλικτων» (φανιόμενο ιδιαίτερα έντονο στην εποχή της τεχνολογικής επανάστασης και της ανάπτυξης της πληροφορικής, μερικής έλευθερης πρόσβασης) της φραγμού της αριθμητικής βαθμολογίας στο Λύκειο, που ζάει τις δικές του πινελιές ως υπεύθυνος της «αναμόρφωσης των αναλυτικών προγραμμάτων» σε Δημοτικό, Γυμναστικό, Λύκειο και το ΣΥΡΙΖΑ και όλα τα πανεπιστημιακά πτυχία που διαθέτουν πολλοί.

Παραπλαγές στο ίδιο θέμα

Παράλληλα με την κήρυξη έναρξης του «διαλόγου», διαφέρουν και τα διάφορα σενάρια «ελεύθερης πρόσβασης», καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες. Τα σενάρια αυτά προέρχονται από το γνωστό μας φανατικό πολέμιο του φοιτητικού κινήματος, Βερέμη, πρόεδρο του πεθαμένου στην πράξη Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (ΕΣΥΠ), τον Μπαμπινιώτη, που βάζει τις δικές του πινελιές ως υπεύθυνος της «αναμόρφωσης των αναλυτικών προγραμμάτων» σε Δημοτικό, Γυμναστικό, Λύκειο και το ΣΥΡΙΖΑ και όλη τη διάρκεια του εκπαιδευτικού του βίου. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να δημιουργήσει προτείνοντας την κατάργηση της αριθμητικής βαθμολογίας στο Λύκειο, που όμως την επαναφέρει καμουφλαρισμένη με την καθίερωση κλίμακας με τα χαρακτηριστικά «κάτω από τη βάση, βάση, καλά, πολύ καλά, άριστα!». Τις ενδολικευτικές εξετάσεις αντικαθιστά το απολυτήριο που θα «συμπικνώνει και θα συνθέτει τις επιδόσεις στις διάφορες σχολικές δραστηριότητες» (όπως επιδόσεις σε μαθήματα, εργασίες, εξετάσεις σε λογισμικό υπολογιστών, γλωσσομάθεια, κ.λ.π.), μια παραπλαγή δηλαδή του συνυπολογισμού της βαθμολογίας όλων των τάξεων του Λυκείου.

ANTIKYNOVNIKA

Δυο χιλιάδες και εννιά: δύσκολη κι αυτή η χρονιά.
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Ανέτειλε το εδνοσωτήριον έτος 2009, yeah! Διαβάζουμε το κατά Τουρνά ευαγγέλιο που ξεκινά με εύλογα φιλολογικά ερωτήματα: «Πώς θα είναι ο κόσμος μας, πώς θα είμαστε εμείς το δυο χιλιάδες εννέα; Πώς θα ζούμε άραγε που θα είναι όλα αλλιώς και ποια θα είναι τα νέα; Το 2009, τότε που θα 'μαι' γω, θα 'μαι' 60 χρονών και συ ελπίζω να φαίνεσαι νέα και τα παιδιά μας δεν θα 'χουν καμιά διαφορά με σένα και μένα». Στην επόμενη ευαγγελική περιοπή, ο ευαγγελιστής Τουρνάς πέφει μέσα και μάλιστα με τα μούτρα [γ' αυτό έγιναν έτοι]: «Τότε που ο πλανήτης μας θα 'ναι οπλοστάσιο κι οι δρόμοι θα μοιάζουν μ' αρένα. Να 'σαι αισιόδοξη, όλα θα περάσουν, μετά από τη νύχτα είν' η μέρα. Το 2000 και πέρα». Ομως, το ευαγγέλιο ολοκληρώνεται με την περιγραφή ενός οράματος που αποδεικνύει ότι ο ευαγγελιστής Τουρνάς ήταν τούρνα όταν περιέραφε τα όσα είδε στη δική του αποκάλυψη: «Όταν όλοι οι τρελοί που τον κόσμο κούρασαν, μακριά μας θα 'χουνε φύγει, τότε πια γυναίκα μου μας ανήκει όλη η γη και τότε θα ζήσουμ' αραία. Το 2009...». Εάν συμβεί τέτοιο πράγμα και εκπληρωθεί η προφητεία, η σήλη -και η Κοκκινοσκουφίτσα αυτορροσώπως- υπόσχεται να κεράσει μια κάσα ρετσίνες τον Τουρνά, να ξαναγίνει τούρνα. Άλλως, μπορούμε να εφαρμόσουμε το κέρασμα στην προοπτική να μας πει πότε θα φύγουν «οι τρελοί που τον κόσμο κούρασαν» σε μερικό επίπεδο. Και αναφέρομαι βεβαίως στο κόμμα του οποίου διασώπης νομίζω είναι ο εν λόγω ευαγγελιστής.

Μ' αυτά και μ' αυτά άμα τη εισόδω του νέου έτους [που είναι το παλιό μεταμφιεσμένο, άλλωστε μια ουρίστα από το οχτάρι του 2008 αφαιρέθηκε] ξέχασα να στείλω τα δέοντα στους σφαγείς της Γάζας. Τα οποία δεν θα γράψω για να μην έχουμε ιστορίες, αφού όχι μόνο εμπίπουν στον νόμο περί ασέμνων, αλλά τον υπερβάνουν κατά πολύ. Ξεχειλίζει η οργή για τα φριχτά χτυπήματα στη μάχη πάνωπλων δραστύδειων - αδούλωτων πολικαριών, μια μάχη για την οποία επιστρατεύτηκαν τα έμμισθα -για τέτοιες περιστάσεις- παπαγαλάκια. Το νέο είναι ότι αυτή τη φορά έχουμε και καρδερίνες-ανταποκρίτριες μέσα από χωροδημητέμενα κλουβιά που τους υποδεικνύει το Ισραήλ, απαγορεύοντας την ελεύθερη πρόσβαση στα ΜΜΕ.

Τώρα θα μου πείτε, πώς και δεν είδε προβοκάτορες εκεί το Περίσσιο [ένα είναι το περίσσιο] και δα σας γελάσω. Ιως γιατί ήταν αποσχολημένοι με την επίδεση των Εξαρχείων, όπου το περίσσιο σαφώς είδε για άλλη μια φορά τους προβοκάτορες. Πηδάμε από το ένα στο άλλο, αλλά μήπως το ίδιο δεν κάνουν κάποιοι με τη νοημοσύνη μας; Τα μεσαιωνικά σκεπτόμενα απολιθώματα, φρώντας τις ερυθρές μάσκες τους κρύβουν το μαύρο της ιδεοληψίας και των ψυχών τους. Κι όλα αυτά ενώ τελειώνει σχεδόν η πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα! Πραγματικά, είναι πάρα πολύ δύσκολο μερικές φορές να βρεις μια βρισιά που να γεμίζει το στόμα, ένα μπινελίκι που να μπορεί να χωρέσει αλλά και να εκφράσει με ακρίβεια όσα σε πνίγουν. Τα κάδε λογής καδάρματα (διειδή κι εγχώρια, πολιτικά, επιχειρηματικά, πολιτιστικά και άλλα), οι φορείς μιασμάτων που ενεδρεύουν μέσα σε κάθε χώρα και που συχνά αρκούν για να χαρακτηρίσουν ολάκερους τομείς, απλώνουν τα βδελυρά πλοκάμια τους επικίνδυνα. Οι παλιότεροι αναγνώστες διέχετε ήδη καταλάβει ότι με τέτοια γεγονότα και με τέτοια ψυχολογία, η σήλη αδυνατεί να σχολιάσει και ν' «ανατρέψει» την επικαιρότητα σατιρίζοντάς την. Γ' αυτό δα προσφύγει και πάλι σε έτοιμη πλην καλύτερη τροφή: «Πρέπει ν' αναπτύξουμε έναν αληθινό προλεταριακό διεθνισμό, έτσι που το να πεδαίνει κανείς κάτω από τις σημαίες του Βιετνάμ και της Βολιβίας να είναι το ίδιο επιδυμητό για έναν Ασιάτη ή έναν Ευρωπαίο. Κάθε λαός που ελευθερώνεται είναι ένα κερδισμένο σκαλοπάτι της μάχης για την απελευθέρωση ενός άλλου λαού. Ο αλημινός διεθνιστής είναι ικανός να αισθανθεί αγωνία όταν δολοφονούν έναν άνδρα που κάπου στον κόσμο και να νοιώσει έξαρση όταν κάπου στον κόσμο υψώνεται μια καινούργια σημαία της ελευθερίας. Εκείνος που αισθάνεται σαν προσωπική προσβολή κάθε επίθεση, αδιάφορο πού στον κόσμο» (Che Guevara - «Το μαρξιστικό λενινιστικό κόμμα» τόμος α').

Ας είναι το 2009 έτος-ορόσημο για την έξιδο από την προϊστορία. Amen.

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Ο «Ριζοσπάστης» ανέλαβε την υπεράσπιση του Κορκονέα!**Ξεπέρασαν κάθε όριο!**

Ποιος Κούγιας. Ο μπάτσος-δολοφόνος Κορκονέας πρέπει να τον απολύσει πάραυτα και στη θέση του να προσλάβει τον συντάκτη του «Ριζοσπάστη», που ανέλαβε να γράψει τη συγκλονιστική του απολογία. Ή να τα συνδυάσει και τα δύο: τον Κούγια δικηγόρο και τον συντάκτη μάρτυρα υπεράσπισης.

Αυτή τη φορά ξεπέρασαν κάθε όριο. Δεν σταμάτησαν στη γνωστή προβοκατορολογία και χαριεδολογία, με την οποία προσπαθούν κάθε φορά να συκοφαντήσουν τις λαϊκές κινητοποιήσεις που σπάνε τα όρια της αστικής νομιμότητας και συγκρούονται με τους μηχανισμούς καταστολής. Εκαναν ένα αλμά, ιστορικό στην περίπτωσή τους, και ανέλαβαν την υπεράσπιση του μπάτσου δολοφόνου. Την υπεράσπιση χωρίς επιφυλάξεις και προσχήματα. Δικαιολογημένη ήταν η αντίδρασή του, όμως ήταν άτυχος, γιατί παρά την πρόθεσή του η σφαίρα χτύπησε στο ψωχνό! Οποιος δεν πιστεύει σ' αυτά που διαβάζει δεν έχει παρά να ανατρέξει στον διαδικτυακό τόπο της φυλλάδας του Περιστού (www.rizospastis.gr), στο φύλλο της Κυριακής 28 Δεκέμβρη. Εκεί θα βρει το πτόνημα με τον τίτλο «Το λάθος τηλεφώνημα ενός φρονιώ», που κατελαβέ δυο ολόκληρες σελίδες με μεγάλα γράμματα στο κυριακάτικο σαλόνι της εφημερίδας (μη τυχόν και το διαβάσουν λιγότεροι δεν το προσέξουν κάποιοι).

«Ξέρεις πόσες φορές πήγαν να με κάψουν σαν λαμπάδα αυτά τα κωλόπαια, οι φονιάδες οι κουκούλες; Ξέρεις με τι τέχνη φτιάχνουν και πετάνε τις μολότοφ; Πάνω στη μαρκίζα τις αμολάνε κάτω από και που καθόμαστε να προστατευτούμε, κι έρχεται η φωτιά και σε

λούζει... τρεις φορές με έχουνε κάψει και τη γλίτωσα με μέτρια εγκαύματα σε όλο το σώμα. Ξέρεις εσύ που με δείχνεις με το δάχτυλο, ξέρεις πόσες φορές γύρισα στο σπίτι με τα αίματα και το δέρμα μου καμένο και με ρωτούσαν τα παιδιά μου τι έπαθα και κρυβόμουν για να μη με δουν καμένο και κλαίγανε;».

«Ενα κομμάτι ψωμί έβγαζα κι εγώ, το παιδί της παραδουλεύτρας από το χωριό, με τον πατέρα χαμένο στο πιοτό, να γυρίζει στο σπίτι και να τοσακίζει στα χαστούκια κι εμένα και τη μάνα μου γιατί δεν του άρεσε πότε το ένα πότε το άλλο...».

«Διάλεξα τα σύγουρο ψωμί και να μας, δέκα χρόνια στη σφηκοφαλιά, στα Εξάρχεια με όλο εκείνο το αληταριό, που τους ήξερα και από τη μια και από την άλλη - και ανάμεσά τους κάμποσους παραστρατημένους. Μήπως ξέρεις φίλε τη ρόλο παιζουν πολλοί από αυτούς; Δικοί μας είναι, τι δικοί μας δηλαδή, της Ασφαλείας είναι και από και παίρνουν οδηγίες, πότε θα την ανάψουν τη μια ή την άλλη φωτιά εδώ κι εκεί!».

«Είχα φτάσει στο αμήν, και πώς φτάνει κανείς στο αμήν δε θα στο αναλύσω, πάντως είχα μπουχτίσει. Με βρίζανε τα κωλόπαια, με είχαν βρίσει τουλάχιστον άλλες πενήντα φορές την ίδια μέρα, βρίζανε τη μάνα μου - γαμώ το μ... που σε πέτογε» μου είχε φωνάξει ένα καθίκι το ίδιο απόγευμα - και είχα φτάσει ως το λαμπό - σου είπα ότι η μάνα μου ήταν παραδουλεύτρα, τίποτε άλλο δε σου λέω».

«Ενας μπάτσος έγινα και αυτό από σπόντα, όπως σου είπα, και μάλιστα χωρίς καν μόνημη σύμβαση. Και να ρχονται αυτά τα κωλόπαια, που δεν έχουν δουλέψει στη ζωή τους, που δεν έρεουν πια πει βάρδια και ξενύχτι, τι πάει να

πει μεροκάματο και τι σφαλιάρα κάθε ειδούς από το αφεντικό και να σου ρίχνονται μετά από δώδεκα ώρες ορθοστασία στις γωνίες ή στις εισόδους τραπεζών, να ρχονται και να σε βρίζουν και να σου πετάνε ότι βρουν στο δρόμο. Και να σου πω κάτι άλλο; Πόσοι από αυτά τα κωλόπαια είναι εργαζόμενοι των 700 ευρώ που λένε και ξαναλένε; Να σου πω εγώ; Κανένας! Ή κάπι πρεζόνια είναι ή κάπι τύποι από τα βέρεια πρόσωπα που βαριούνται στη σγουριά του σπιτιού ή τα προχτοράκια, οι πεμπτοφαλαγγίτες που λέγαμε πριν».

«Πριν, σου έλεγα πως τον σημάδεψα και έτσι έγινε, όπως ήμουνα με το αίμα στο κεφάλι. Ομως, φίλε, πρέπει να σου πω πως δε θυμάμαι αν εκείνη τη στιγμή που πάτησα τη σκανδάλη, σημάδευα ακόμη τον πιτσιρικά ή το χέρι μου είχε κατέβει. Και μη νομίσεις πως πάω να πω ότι δεν θα με δώσεις. Απλά, δε θυμάμαι γιατί το μυαλό μου έχει σκεπαστεί από μια θολούρα και έχω χάσει εκείνες τις στιγμές τελείωσης. Για να μη λέω πολλά: δεν έρω ποια δύναμη ή ποια κούραση μου κατέβασε το χέρι - αν το κατέβασε - πάντως ό, τι έγινε, έγινε χωρίς τη θέλησή μου».

Νομίζουμε πως δεν χρειάζονται ιδιαίτερες αναλύσεις γι' αυτή τη θεαματική κατρακύλα της γησείας του Περισσού. Εχουν αποφασίσει να λειτουργούν ως το κόμμα του νόμου και της τάξης. Διασθανόμενοι ότι τα φαινόμενα σαν την πρόσφατη εξέγερση της νε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

θερης πρόσβασης», που στενεύει ασφυκτικά τα όρια εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

◆ Ο Περισσός αναλαμβάνει να κριτικάρει τους πάντες, αποφεύγοντας επιμελώς να διατυπώσει τη δική του πρόταση. Είναι χαρακτηριστική η Ελλειψη της έστω και παραμικρής νύξης, σε σχετικό εκτενές άρθρο του Ριζοσπάστη (6 Γενάρη 2009). Είναι γνωστό, ότι παλιότερα είχε ταχθεί υπέρ των εισαγωγικών εξετάσεων, τοποθετούμενων μετά το πέρας του Λυκείου, ενώ ο θέσεις του για τα «πτυχία με αξία» και τα «πτυχία τα συνδεδεμένα με επαγγελματικά δικαιώματα» παραπέμπουν ευθέως στον κλειστό αριθμό εισακτέων. Κριτικάροντας μάλιστα παλιότερα τον ΣΥΡΙΖΑ για την «ελεύθερη πρόσβαση», χρησιμοποιούσε ως επιχείρημα ενισχυτικό των θέσεών του, που και πάλι κρύβονταν επιμελώς, πλην όμως διαφέρονταν, την άποψη ότι «το διεκδικητικό πλαίσιο των αγώνων των μαθητών δεν υπήρχε το αίτημα για ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια, αλλά η κοινωνική απαίτηση για Ενιαίο Δωδεκάχρονο Σχολείο για όλα τα παιδιά με ενιαίο πρόγραμμα και βιβλία». Ο Περισσός φεύγεται ασύντολα, αφού το μαθητικό κίνημα στις παλιότερες κινητοποιήσεις του, όπως ήταν πολύ συχνά τα ξεσπάσματά του, είχε προβάλλει δυνατά το αίτημα της ελεύθερης πρόσβασης. Επικαλείται μόνο τις τελευταίες κινητοποιήσεις, που όντως δεν έβαζαν αυτό το αίτημα, αφού είναι ζητούμενο η συνέχεια στο κίνημα, γιατί έτσι απλά τον βολεύει. Και βεβαίως τώρα σιωπά και κρύβει τις θέσεις του, γιατί δεν το παίρνει να τις αποκαλύψει μετά την εξέγερση της νεολαίας, που ανάγκασε και τον Καραμανλή να «πταιξε» με σενάρια «ελεύθερης πρόσβασης».

Προβλέψεις

Τι πρόκειται να γίνει, λοιπόν, παρά τα σά «ελπιδοφόρα» ακούγονται;

Η κυβέρνηση θα επιδιοθεί σ' έναν προσχηματικό και παραπλανητικό «διάλογο», στον οποίο είναι πολύ αμφιβόλο αν θα συμμετάσχει ακόμα και το ΠΑΣΟΚ, με το χάλι που έχει τώρα ο Καραμανλής, που παίζει με το εξεταστικό το τελευταίο του χαρτί, αφήνοντάς τον ακαλύπτο, προσβλέποντας στη δική του εκλογική άνοδο. Σ' όλη τη διάρκειά του, η κυβέρνηση, θα φλερτάρει με ιδέες σαν αυτή της «ελεύθερης πρόσβασης», προσπαθώντας να παραπλανήσει και να κερδίσει χρόνο. Είναι χαρακτηριστικό πως ο υπουργός Παιδείας δεν είναι πια τόσο σαφής και ως προς το χρόνο που θα ολοκληρωθεί ο «διάλογος» και ως προς το πότε θα εκδηλωθεί η νομοθετική πρωτοβουλία, ενώ προ της νεολαίστικης εξέγερσης την τοποθετούσε στην επόμενη τετραετία. Οταν θα έρθει, όμως, ο καιρός να νομοθετήσει, θα ανακατέψει την «τράπουλα» των εξεταστικών συστημάτων για πολλοστή φορά στην ιστορία και θα επιλέξει ένα εξεταστικό μοντέλο που θα δανειζεται στοιχεία από πολλά παλιότερα, που θα τοποθετείται, απ' ότι διακρίνεται, μετά το Λύκειο. Στην περίπτωση αυτή, η «αποδέσμευση» του Λυκείου από τις εξετάσεις θα είναι εικονική, αφού αυτές θα εξακολουθούν να μονοπωλούν το ενδιαφέρον και την προσοχή των μαθητών, τουλάχιστον των τελευταίων τάξεων του Λυκείου, ενώ θα επιτείνεται η αγωνιώδης προσπάθεια και τα φροντιστήρια θα συνεχίζουν να ανθούν, αφού έτσι το επιβάλλουν οι σκληρός αγριανθρωπικός ανταγωνισμός και ο κλειστός αριθμός εισακτέων.

Μας είναι πολύ δύσκολο να πιστέψουμε πως τελικά θα επιλεγεί η «ελεύθερη πρόσβαση», έτσι όπως προτείνεται από Βερέμη, Μπαμπινιώτη, ΣΥΡΙΖΑ, με τη δη-

Προσπαθούν ν' αντιμετωπίσουν το φάντασμα της εξέγερσης

μιουργία ενός προπαρασκευαστικού έτους στα Πανεπιστήμια. Γιατί απαίτει μεγάλη αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, απαίτει υποδομές που τα ίδρυματα δεν διαθέτουν. Ενώ καλλιεργεί και προσδοκίες στη νεολαία που θα είναι ήδη μέσα σ' αυτό το προπαρασκευαστικό έτος και θα διεκδικεί το πέρασμά της στην επόμενη φάση. Συνεπώς θα είναι πολύ δύσκολο να της κλείσουν σ' αυτή τη φάση την πόρτα στα μούτρα, δεδομένης της τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Αλλά ακόμα και αν υποθέσουμε ότι υιοθετείται τελικά αυτή η πρόταση, το σχυρό είναι ότι θα σκληρύνουν πολύ οι ταξιδιώτες φροντιστές μέσα στο Λύκειο, ώστε στο απολυτήριο του να φθάνουν ελάχιστοι, τόσο όσοι θα αντιστοιχούν στον κλειστό αριθμό εισακτέων.

Ελεύθερη πρόσβαση χωρίς περικοπάδες

Το μαθητικό κίνημα, η νεολαία, η εργαζόμενη κοινωνία, πρέπει να προβάλλουν δυνατά ένα και μόνο αίτημα: ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια, με την ταυτόχρονη κατάργηση όλων των εξετάσεων και των αξιολογικών κρίσεων σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες (της τριτοβάθμιας συμπεριλαμβανομένης). Γιατί είναι διαπιστωμένο, ακόμα και από έρευνες αστών παιδαργωγών, ότι οι εξετάσεις είναι σώμα ξένο και επένθετο στην αγωγή, δεν πρωθυΐνη καμία κατάκτηση της «γνώσης», αντίθετα μετρούν το βαθμό αποστήσισης, καλλιεργούν το άγχος και τις περισσότερες φορές δεν καλλιεργούν παρά τη δύναμη αντίστασης στην αγωγία και βεβαίως σ' αυτές υπεισέρχεται σε μεγάλο βαθμό ο παράγοντας «τύχη». Η αποτυχία σ' αυτές σπάνια αποτελεί κέντρισμα και κίνητρο για περισσότερες προσπάθειες και τις πιο πολλές φορές η αποτυχία είναι δημιουργός άλλης αποτυχίας. Οι εξετάσεις δεν είναι κοινωνικά ουδέτερες, άλλα καθιερώνουν την ανισότητα και την κοινωνική αδικία. Πρωθυΐνηται τα παιδιά των μεσαίων και υψηλών στρωμάτων και αποκλείονται τα παιδιά των εργατών, των αγροτών και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Όλες οι έρευνες το καταφαρτυρούν αυτό. Ο μόνος «θετικός» τους ρόλος -κατά τους αιστούς πάντα-, είναι «ότι ετοιμάζουν τους μαθητές για τη ζωή, όπου υπάρχει αυστηρός κανόνας επιλογής». Δηλαδή η θετική τους πλευρά είναι ότι εξυπηρετούν τον ιεραρχικό καπιταλιστικό καταφερτισμό της εργασίας!

Δεν τρέφουμε αυταπάτες, ότι η κατάργηση αυτού του ανοχρονιστικού θεσμού (που αναπτύχθηκε κάτω από ειδικούς κοινωνικούς όρους στο Μεσαίωνα και πήρε συγκεκριμένη μορφή στα τέλη του 19ου αιώνα με την ανάπτυξη της βιομηχανίας και των αναγκών της αποκιρρατίσιας), που αποτελεί δαμόκλειο στάθμη για την εργατική τάξη και τα παιδιά της, θα άρει ταυτόχρονα και όλους τους ταξιδιώτες φροντιστές, που ο καπιταλισμός ορθώνει καθημερινά, με όλα τα μέσα, μπροστά στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Η «απόδοση» της μορφωτικής προσπάθειας των παιδιών της εργατικής τάξης, της φτωχής αγροτιάς, είναι εν πολλοίσι συνυφασμένη με τη θέση αυτών των τάξεων στην καπιταλιστική κοινωνία.

Το αίτημα της ελεύθερης πρόσβασης, χωρίς εξετάσεις και αξιολογικές κρίσεις, αποκτά δικαίωση, αν το δει κανείς και στην προσπαθητική του, στο πλαίσιο μιας κοινωνίας με κέντρο τον ΑΝΘΡΩΠΟ και τις ανάγκες του, απαλλαγμένης από κάθε εκμετάλλευση. Γιατί συνδράμει στην αποκατάσταση της ενότητας ανάφεσα στη σωματική και πνευματική δουλειά, μιας και οι αντιθέσεις που κληρονομεί αυτή η κοινωνία από τον καπιταλισμό δε σήμουν μονομιάς, αν και πιάσουν να είναι ανταγωνιστικές.

Γιούλα Γκεσούλη

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Οπως λέει και η σ. Κοκκινοσκουφίτσα –την οποία δεν πάω και δεν με πάει εδώ και δεκαετίες– «ανέτειλε το εθνοσωτήριον έτος 2009, yeah!». Πολύχρωμος κι εντοχισμένος όποιος γιορτάζει το ευτυχές και απτ-αίσιον νέο (φέτος, το οποίο είναι το 1628 συν 19% ΦΠΑ. Αποδεικνύοντας αυτό που έχουν μαλλιάσει οι πένες μας –και τα κανελόνια και τα ραβίδια μας– να γράφουν, ότι ο μεσαίωνας είναι ακόμα εδώ. Το σωτήριον έτος 1628 είναι η χρονιά που ο Ρισελίε έγινε πρωθυπουργός, η χρονιά στην οποία τοποθετείται η δράση των τριών σωματοφυλάκων από τον Δουμά (ποιας δούμας ρε;), η χρονιά που άρχισε να χτίζεται το Taj Mahal στην οπισθοδρομική Ασία ήτης απειλεί την πολιτισμένη δύση, η οποία πασχίζει να την τσουρουφλίσει και να την κάνει οπτασία (οπτός + Ασία). Αντίστοιχα πράγματα συμβαίνουν λοιπόν και σήμερα, αλλά καλύτερα να μην μπούμε σε άλλες γαργαλιστικές λεπτομέρειες, αφήνοντάς σας να εξασκήσετε την πλούσια φαντασία σας. Μικρή διακοπή για τους ειωθότερες απολογισμούς και θα επανέλθουμε με τα παραδοσιακά ευχολόγια και το δελτίο καιρού (ακόμα κι αυτός, με το δελτίο!).

Το νέο έτος έφτασε, εμπρός γκάζι φορτσάτο τίποτε δεν μας συγκινεί, άντε και άσπρο πάτο.

Εμείς να είμαστε καλά, ωχ μωρέ δε βαριέσαι τίποτα πια δε γίνεται όσο και να χτυπιέσαι.

Ζήτω τα στερεότυπα για να περνά η ζήση τη βγάλμε και σήμερα, έξι δευτέρα φύση.

Δεν πά' να μας πηδήσουν, δεν πά' να μας σκοτώνουν συνέχεια να μας στίβουνε και να μας φαρμακώνουν...

Δεν δίνουμε ούτε λεπτό του ευρώ ή και της ώρας δεν μας αγγίζει η παγερή πνοή καμίας μπρόστας.

Προέκταση του κώλου μας ο καναπές εγίνη πρόκειται γ

KONTRA

**Ετσι κι αλλιώς η γη
θα γίνει κόκκινη, ή
κόκκινη από ζωή ή
κόκκινη από θάνατο,
θα παλέψουμε εμείς
γι' αυτό...**

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Πρώτο φύλλο για τη νέα χρονιά και η στήλη εύχεται σε όλους υγεία, μακρομέρευση και υψηλό ογκωνιστικό φρόνημα για να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις των καιρών. Το 2009 μας βρίσκει με πολλά ανοιχτά μέτωπα: Παλαιστίνη, νεολαϊστικό κίνημα, Κούνεβα, κρατική καταστολή, ας προσπαθήσουμε να γίνει καλύτερο από το 2008.

Οι αθλητικές ειδήσεις είναι λίγες, δεν υπάρχει γκονιά θέμα και θα ξεκινήσουμε από το χώρο του τζόγου (συνηθίζεται τις μέρες πριν και μετά την Πρωτοχρονία οι Ελληνες να κάνουν σπονδές στη θεά τύχη). Η διαμάχη για την πίτα του στοιχήματος συνεχίζεται με αμείωτη έντοση ανάμεσα στα κρατικά μονοπώλια και τις εταιρίες στοιχημάτων. Πριν τα χριστούγεννα είχαμε δηλώσεις του προέδρου της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλαστινί, ο οποίος πήρε ξεκάθαρη θέση υπέρ των ιδιωτικών εταιριών, με το πρόσχημα ότι μπορεί μέσω αυτών να εντοπιστούν και να διαλυθούν κυκλώματα που στήνουν αγώνες. Επικαλούμενος μια νομική διάταξη, σύμφωνα με την οποία στις ιδιωτικές εταιρίες το ποντάρισμα πάνω από κάποιο ποσό είναι επώνυμο (στον κρατικό τζόγο δεν προβλέπεται κάτι αντίστοιχο), προσπάθησε να μας πείσει ότι με αυτό τον τρόπο οι Αρχές μπορούν να εντοπίζουν τα κυκλώματα και να διασφαλίζουν τη διαφάνεια.

Οσοι έχουν έστω και τυπική επαφή με το στοίχημα καταλαβαίνουν ότι το επιχείρημα του προέδρου μπορεί να χαρακτηριστεί μόνο ως παπάρα. Αν ένα κύκλωμα θελεί να στήσει ορισμένους αγώνες και να κονομήσει, μπορεί να το κάνει και εύκολα και «επώνυμο». Πολλά δελτία με μικρά ποσά σε διαφορετικές στοιχηματικές εταιρίες είναι ο πιο απλός τρόπος. Μόνο οι αφελείς πιστεύουν, ότι ο Πλαστινί και οι «διωκτικές» αρχές προσπαθούν να τοποκίσουν τα παράνομα κυκλώματα προς όφελος του αθλητικού ιδεώδους. Ο επαγγελματικός αθλητισμός είναι μια πολύ καλή μπίζνα, από την οποία οι καπιταλιστές βάζουν χοντρά φράγκα στην τσέπη και στην οποία πάνω απ' όλα είναι το κέρδος. Ο Πλαστινί τάχθηκε υπέρ των ιδιωτικών εταιριών στοιχήματος, όχι γιατί διασφαλίζουν τη νομιμότητα αλλά γιατί είναι διατεθειμένες να τον στηρίξουν, υλικά και ηθι-

κά, στην προσπάθειά του να περάσει μια σειρά αλλοιάσεων στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Αθάντα στους πελάτες του κάνει, λοιπόν, όπως κάθε καλός υπάλληλος και τίποτα παραπάνω.

✓ Με τους χειρότερους οιωνούς ξεκίνησε ο δεύτερος γύρος του πρωταθλήματος στο ποδόσφαιρο. Σε οχτώ ογώνες μπήκαν μόνο έξι γκολ, δώδεκα από τις δεκαέξι ομάδες δεν σκόραραν και αν προσθέσουμε το πολύ κακό θέαμα, τα φαλτσοσφυρήματα των διαιτητών, τα ντου των οπαδών στους αγωνιστικούς χώρους και το κυριότερο τη βεβαιότητα ότι και φέτος ο γιαύρος θα πάρει το πρωτάθλημα, το γλυκό ήρθε και έδεσε. Η οικονομική κρίση έχει δώσει ένα επιπλέον χτύπημα, αφού δεν υπάρχει χρήμα για ξέπλυμα και για το λόγο αυτό οι περισσότερες ομάδες βρίσκονται σε πολύ δύσκολη οικονομική θέση. Η λογική της αρπαχτής που κυριαρχεί, σε συνδυασμό με την ανυπαρξία ελεγκτικών μηχανισμών και την ατιμωρησία των οικονομικών ατασθαλιών, δίνει τη δυνατότητα στους «αφιλοκερδείς» εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου να κάνουν ό, τι θέλουν. Ομάδες αλλάζουν χέρια χωρίς κανέναν έλεγχο, καπιταλιστές ή μπροστινοί τους «επενδύουν» όπου και όπως θέλουν, ομάδες συγχωνεύονται, φράγκα πάνε και έρχονται κάτω από το τραπέζι και άλλα παρόμοια συνθέτουν το σκηνικό. Συνηθίζεται στην αρχή κάθε χρόνου να είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον, στην περίπτωση του ποδοσφαίρου όμως δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα.

✓ Σε κατάσταση νευρικής κρίσης βρίσκονται οι πολυμετοχικοί. Η υπόθεση τίτλος είναι πλέον άπιστο ονείρο, η ομάδα δεν παιζει μπάλα, φως στο τούνελ δεν υπάρχει και οι «φωσφοριζέ» στέλνουν ξεκάθαρο μήνυμα προς τους πράσινους ότι θα έχουν και ουτούς απέναντί τους. Το καλοκαίρι ο νυν πρόεδρος του πολυμετοχικού Νίκος Πατέρας είχε δηλώσει: «εγώ δεν είμαι καλό παιδί σαν τον Γιάννη Βαρδινογιάννη. Εμένα όποιος πειράζει τον Παναθηναϊκό θα με βρει μπροστά του». Από την αρχή του πρωταθλήματος μέχρι σήμερα οι πράσινοι τρώνε τη μια σφαλιάρα μετά την άλλη από το «παρασκήνιο» του ελληνικού ποδοσφαίρου, όμως δεν έχουμε δει κάποια κίνηση από

τη διοίκηση των πράσινων για να αλλάξουν την κατάσταση. Τούμπα μάγκας ο πρόεδρος και ο Κόκκαλης μπορεί να χαμογελάει σαρδόνια, αφού κάτι παράγοντες σαν τον Πατέρα τους έχει για κολατσιό. Ο προπονητής των πράσινων, βλέποντας την ανικανότητα της διοίκησης να προστατεύει την ομάδα, προέτρεψε τους παίχτες του να διαμαρτύρονται στους φωσφοριζέ όπως νιώθουν ότι αδικούνται. Πριν ο πετενίδης λαλήσει τρις, Βγενόπουλος και Τζήγηρ την επανέφεραν στην τάξη, τονίζοντας στην ανακοίνωση που έβγαλαν, ότι με τη διαιτησία πρέπει να ασχολείται μόνο η διοίκηση της ΠΑΕ. Πάνω απ' όλα θεωρικοί και οπαδοί του «ευ αγωνίζοθαι»...

✓ Σε νέα κρίση βρίσκεται η ΠΑΕ ΑΕΚ, αφού το διοικητικό μοντέλο που υπήρχε επί Νικολαΐδη δεχίνει να μη μπορεί να λειτουργήσει χωρίς αυτόν. Το τελευταίο διάστημα, οι κιτρινόμαυροι αυτοσχεδιάζουν και το κερασάκι στην τούρτα ήταν η παραίτηση του προέδρου της ΠΑΕ Γιώργου Κιντή, ο οποίος έκανε λόγο για τεράστια οικονομικά προβλήματα και αδυναμία συνεννόησης με ορισμένους από τους μεγαλομετόχους της ομάδας. Μπαγεβίτς και Μανωλάς περιμένουν μάταια την ενίσχυση του ρόστερ, όμως δεν υπάρχει κινητικότητα από την πλευρά της διοίκησης. Δεν έρω αν το οικονομικό πρόβλημα είναι υπαρκτό, πιστεύω όμως ότι ο λόγος που οι μέτοχοι δεν θα κάνουν μεταγραφές ουσίας δεν έχει σχέση με αυτό. Η ΑΕΚ βρίσκεται εκτός στόχων και χωρίς ελπίδα ανατροπής της κατάστασης, συνεπώς για τους καπιταλιστές που σέβονται τον εαυτό τους δεν υπάρχει λόγος για περιττά έξοδα. Την έντονη δυσφορία του για τις εξελίξεις έχει εκφράσει προς τη διοίκηση ο Στέλιος Μανωλάς, ο οποίος με τη φράση «δεν πρόκειται να πληρώσουμε εμείς τα σπασμένα» κάνει σαφές ότι η διοίκηση και οι λανθασμένες επιλογές το καλοκαίρι έχουν την ευθύνη για την τραγική οιγνωστική εικόνα που εμφανίζουν οι κιτρινόμαυροι.

✓ Περισσότεροι από 3.000 διαδηλωτές εισέβαλαν στο γήπεδο μπάσκετ, που θα διεξαγόρτων ο αγώνας Τουρκ Τέλεκομ - Μπανέ Χασαρόν και

Κινηματογράφος Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό

Συνεχίζεται το φεστιβάλ που διοργανώνει η New Star με 19 συνολικά ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ «από την Παλαιστίνη για την Παλαιστίνη», ακολουθώντας με την απαρίτητη ευαισθητοποίηση τα ίδια συμβαίνουν στην ελεύθερη πολιορκημένη Γάζα αυτές τις μέρες. Οι προβολές ξεκίνησαν προχθές Πέμπτη 8 Γενάρη, λαμβάνοντας χώρα στο ΑΦΑΙΑ-NEW STAR ART CINEMA (Δημοσθένους 96, Καλλιθέα) και συνεχίζονται ως και την Τετάρτη 14 Γενάρη, με κάποιες επαναλήψεις, ευτυχώς, για να προλάβουμε όσες μπορούμε. Το φεστιβάλ αποτελεί κατά κάποιο τρόπο επίκαιρη προέκταση του οιώνυμου φεστιβάλ που είχε διοργανώσει η ίδια εταιρία στο διάστημα 11 με 17 Δεκέμβρη 2008. Περισσότερες πληροφορίες και αναλυτική παρουσίαση των ταινιών στη σχετική ιστοσελίδα: www.afaianewstar.gr.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΛΑΟ

8-14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Α ΦΑΙΑ NEW STAR
Δημοσθένους 96, Καλλιθέα, τηλ. 2109595534 & 2109513349

Πέμπτη 08/01

18.00 ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ, Philippe Aractingi
20.00 ΑΙΧΜΑΛΩΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, Buthina Canaan Khoury

21.00 ΣΦΑΓΗ, Monika Borgmann, Lokman Slim, Hermann Th-eissen

23.00 ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ, Simone Bitton

Παρασκευή 09/01

18.00 ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ, Philippe Aractingi
20.00 PALESTINE BLUES, Nida Sinnokrot
21.30 Η ΓΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ, Buthina Canaan Khoury
22.00 Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ, Buthina Canaan Khoury
23.00 ΣΦΑΓΗ, Monika Borgmann, Lokman Slim, Hermann Th-eissen

Σάββατο 10/01

18.00 ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ, Philippe Aractingi
20.00 ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗΣ, Elia Suleiman

Λαϊκή αντιβία batsi jumping

Αμα τα πάρω/ δεν θα μπορέσουν/ 2 διμοιρίες ΜΑΤ/ να με βιολέψουν.

Remember, remember the sixth of December

**SER O ESTAR?/ Πρώιμος χειμώνας/ έχει/ από καιρό/
ενσκήψει/ Αγουρο καλοκαιράκι/ τινάχτηκε αγριεμένο**

Και τι δουλειά κάνει ο μπάτσος; Σκαβ';

Yasasin filastin al thaura!

Οπλα, τρόφιμα, φάρμακα για τη Γάζα!

◆ Κάποια μέρα στην Αθήνα/ θα στηθεί μια γκιλοτίνα/. Δεν θ' αφήσουμε κεφάλι/ όπως κάποτε οι Γάλλοι./ Υπουργούς και βουλευτάδες/ μπάτσους, δικαστές, παπάδες/ χρυσαυγίτες και τρεντάδες/ κνίτες και καραβανάδες/ θα κουρεύει η λεπίδα/ νέου μελλοντος./ Οσο για σας δημοσιογράφοι/ θάρρουν και οι δικοί σας τάφοι./ Κι ένα-ένα τα κεφάλια/ ώριμα σαν πορτοκάλια/ θα κυλάνε στην πλατεία/ και θα ευφραίνεται η καρδιά!/(Χρόνια πολλά!).

◆ Ο παράδεισος καταστράφηκε – καιρός να πάνε κάποιοι στο διάλο (τοίχος).

◆ Ο Διαμαντής είχε κράνος, είχε πιστόλι, είχε χειροβομβίδα, είχε γκλομπ, είχε ασπιδά. Κι όταν του έδιναν διαταγή βάραχε, και στο τέλος γύρναγε σπίτι του.

◆ Α, ναι, η «αντικαπιταλιστική αριστερά» κανόνισε την επόμενη συνάντησή της στις 31/1/09 (με την ελπίδα να έχει ξεφουσκώσει το κίνημα και αλληλωρίζοντας προς τις εκλογές).

◆ Αστικό – καπιταλιστικό κόμμα του κερατά ο Περισσός.

◆ Απαξάπτας ο Τύπος

αναμασάει τις «σκέψεις» της αστυνομίας. Μηρυκαστικά – ρουφιάνοι.

◆ Και πέφτει, λοιπόν, χάμικο ο Χαρίτος, πέφτει κι ο οπερατέρ, πέφτουν μπόμπες, αλλά η κάμερα (ως δια μογείας, θαύμα! θαύμα!) εκεί! Στητή, θρίλια και περήφρων (εθνικά;) να παίρνει όλη τη φάση...

◆ Ω, πόσο εμετικός ο ελευθεροτυποδημοσιογράφος κ. Σ.Σ. (7-1-09) στον οποίο δεν φτάνει μόνο η μόνιμη στήλη του αλλά (μην ξεχνώντας το παρελθόν του...) κάνει και «παρέμβαση» στην σ. 12. Αξιος, πτωνάξιος ο μισθός του. Να πάρει και αύξηση το παιδί.

◆ Ο εργαζόμενος (:)

◆ Η... κυρία Τέτα Παπαδοπούλου τι λέει για τη Γάζα;

◆ «Η επιλογή της απομικής τρομοκρατίας, κυρίως στην εκδοχή των δολοφονικών επιθέσεων κατά διάφορων αξιωματούχων του κρατικού και κυβερνητικού μηχανισμού όχι απλώς συνιστά αδιέξοδο, αλλά είναι επικινδυνή και εχθρική για το κίνημα – το οποίο, κατά συνέπεια, οφείλει να τηρεί ανάλογη στάση». Παυλόπουλος Γεώργιος στο ΠΡΙΝ, 4-1-09 (τι κάνει ο άνθρωπος – γενικά – για να κρατήσει τη δουλειά του...).

◆ Η τρομοκρατική επίθεση κατά της Κωνσταντίνας «ανεβάζει τον πήχυ». Η δολοφονία του Άλεξανδρου ανεβάζει τον πήχυ. Η πρόκληση του Κούγια ανεβάζει τον πήχυ. (Μέσα στο διάστημα 6-12-08 έως 6-1-09).

◆ «Οσο για τους κουκουλοφόρους, 30 χρόνια αφήνονται ελεύθεροι στην προβοκατόρικη δράση τους γιατί αυτό εξυπηρετεί, ώστε με αφορμή τις εκδηλώσεις τους, να παίρνονται πιο αντιλαϊκά και πιο αντιδραστικά μέτρα» (ΠΡΙΝ, 4-1-09, σ.21, Γ. Τρικαλινός). Ο... μικρός Περιοσός.

Βασιλης

Οσες μολύτοφ ρήγηκαν σ' όλη τη χώρα φέτος τόσες σου εύχομαι χαρές να έχει το νέο έτος (από φλο)

Ας αφήσουμε τα λουλούδια να ανθίσουν στις εφόδους του μελλοντος, για να πάρουν εκδίκηση οι επιθυμίες. Ανατρεπτικό-Φωτεινό το 2009 (από σύντροφο)

◆ Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Σύνθημα πόσων άρσεις δεκαετιών; Πόσων διαδηλώσεων; Και κάθε φορά που το φωνάζεις βγαίνει μέσα από τα βάθη της ψυχής σου. Τόσο ζωντανό, τόσο επίκαιρο, τόσο δυνατό είναι. Κανένας δεν τολμάει να πει «έλα μωρέ, ας πούμε κάτι καινούργιο, κάτι σύγχρονο». Το γιατί είναι προφανές. Γιατί εκεί κάτω στην Παλαιστίνη είναι ένας περήφανος, ένας μαχητής, ένας ηρωικός λαός, που όλα αυτά τα χρόνια της υποτοπογής και του συμβιβασμού στο μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη, κράτησε αναμμένη τη δάδα της λευτεριάς και μ' αυτή φωτίζεται ολόκληρη η καταπιεσμένη ανθρωπότητα. Εκεί κάτω παλεύουν, δεν παίζουν. Εκεί κάτω ματώνουν, δεν παραμυθιάζονται. Γ' αυτό το σύνθημα παραμένει τόσο δυνατό, τόσο επίκαιρο. Το ακούς και παίρνεις δύναμη, δεν ξενερώνεις. Οπως ξενερώνεις πχ. όταν ακούς τους κουκουνέδες να φωνάζουν λες και κάνουν ογγαρέα, ότι το μέλλον είναι ο σοσιαλισμός. Ή όπως ακούς τους Σεκίτες να λένε τραγουδιστά ότι το μέλλον τους είναι η επανάσταση και μόλις ακούνε κανένα κρότο τα μαζεύουν και όπου φύγει φύγει. Τα ανατρεπτικά συνθήματα τα κάνει «ξεπερασμένα» ο καναπές, η νομιμότητα και ο κοινοβουλευτισμός. Αυτό διδάσκει η Παλαιστίνη.

◆ Αγώνας, ρήξη, ανατροπή (KNE)

Είμαι ένας σωστός, κομματικός και υπάκουος Κνίτης. Το απόγευμα πήγα στην πορεία που κάνωμε για πρώτη φορά στην Αγίου Κωνσταντίνου ανοίγοντας νέες λεωφόρους στο κίνημα. Το βραδάκι, επειδή βαριόμουναν να πάω να συνεχίσω τον αγώνα στο Συρμό, κάθησα να τελείωσω το βιβλίο του Jack London «Η σιδερένια φτέρνω», που μας το είχε δώσει βιβλιογραφία για αυτομόρφωση η οργάνωση. Στη 275 σελίδα έγραψε: «Ηταν ο λαός της Αβύσσου αλλόφρων από το πιοτό και τη δυστυχία που είχε επιτέλους ξεσηκωθεί και μούγκριζε, ζητώντας να πει το αίμα των κυρίων του. Τον είχα ξαναδεί αυτό το λαό της Αβύσσου. Είχα διασχίσει τα γκέτο του και πίστευα πως τον γνώριζα. Τώρα όμως μου φαινόταν ότι τον έβλεπα για πρώτη φορά. Η σιωπηλή του απάθεια είχε χαθεί. Τώρα έδειχνε τη δύναμή του, μ' αυτό το γοητευτικό θέαμα που προκαλούσε τον τρόμο. Πραγματικά κύματα οργής ξετυλίγονταν μέχρι που έφτανε η ματιά μου... Και γιατί όχι; Ο λαός της Αβύσσου δεν είχε τίποτα να χάσει έξω από μια άθλια ζωή γεμάτη πόνο. Και τι θα κέρδιζε; Τίποτα έξω απ' το ότι θα χόρταινε για πάντα μια φοβερή εκδίκηση. Και καθώς τον κοίταζα θυμήθηκα ότι μέσα σ' αυτό το χείμαρρο της ανθρώπινης λάβιας υπήρχαν άνδρες, σύντροφοι, ήρωες που είχαν σαν αποστολή να ξεσκηνώσουν το ζώο της Αβύσσου ώστε ο εχθρός ν' απασχοληθεί με την καταστολή του. Και τότε μου συνέβη κάπι το παράξενο. Μια αλλαγή έγινε μέσα μου. Ο φόβος του θανάτου για μένα και τους άλλους μ' ἀφροσε. Ενιωθαίς καινούργιος άνθρωπος μέσα σε μια καινούργια ζωή καθώς μια παράξενη έξαρση με συγκλόνιζε...». Παράξενο. Τέτοια φασαρία σε συγκέντρωση; Μα δεν ήταν περιφρουρημένη; Κι όμα σπάσει κανένα τζάμι; Τέλος πάντων. Παραμύθια επιστημονικής φαντασίας. Καλύτερα να πήγαινα στο Συρμό να άκουγα κανένα αντόρτικο.

◆ Ούτε απολύτες, ούτε ασφαλιστικά εδώ και τώρα μόνιμη δουλειά (Συμβασιούχοι εργαζόμενοι του ΥΠ.Π.Ο.)

Σιγά, ρε παιδιά. Εσείς που είστε του πνεύματος ξέρετε καλύτερα από όλους ότι τίποτε δεν είναι μόνιμο στη ζωή. Μέχρι και ο Μιχαλάκης, παρότι ξάδερφος, τον πουλό. Και ήταν και κουλτουριάρχης. Οχι σαν τον προγούμενο, τον σκυλά. Άλλα εσείς, εκεί. Με έναν περίεργο δογματισμό. Δεν βλέπετε τους ανθρώπους του πνεύματος πόσο ευελικτοί και πόσο ευλύγιστοι είναι απέναντι στην εξουσία; Ετοι πρέπει να γίνετε και σεις. Σαν τους ταγούς της τεχνής και του πολιτισμού στην Ελλάδα. Τρομαγμένοι τσανακογλείφτες.

21.30 ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΡΑ, Hany Abu-Assad

23.00 ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΕΜΠΟΛΕΜΗΣ ΖΩΝΗΣ, Michel Khleifi

Κυριακή 11/01

18.00 ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ, Philippe Aractingi

20.00 ΘΕΪΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, Elia Suleiman

21.30 ΓΑΜΟΣ ΣΤΗ ΓΑΛΙΛΑΙΑ, Michel Khleifi

23.00 Η ΓΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ, Buthina Canaan Khoury

Δευτέρα 12/01

18.00 ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ, Philippe Aractingi

20.00 ΤΣΙΡΚΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, Eyal Halfon

21.30 ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, Saverio Costanzo

23.00 ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΕΜΠΟΛΕΜΗΣ ΖΩΝΗΣ, Michel Khleifi

Τρίτη 13/01

18.00 ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ, Philippe Aractingi

20.00 Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΡΑΝΑ, Hany Abu-Assad

21.30 Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΓΙΑΦΑ, Roβήρος Μανθούλης

22.30 PALESTINE BLUES, Nida Sinnokrot

23.00 ΤΟ ΣΔΕΡΕΝΙΟ ΤΕΙΧΟΣ, Mohammed Alatar

</div

Ηπειρατική-γκανγκστερία πράξη των Σιωνιστών, που διεμβόλισαν το Dignity τα χαράματα της 30ής Δεκέμβρη, παίρνει τη δέουσα απάντηση. Το Free Gaza Movement, η διεθνής οργάνωση που το περασμένο καλοκαίρι έσπασε τον αποκλεισμό της Γάζας, καταπλέοντας στο λιμάνι της για πρώτη φορά μετά από 41 ολόκληρα χρόνια με δυο ελληνικά φαροκάικα, αναχωρεί σήμερα και πάλι για τη Γάζα, με νέο σκάφος, με ελληνική σημαία, όπως και την πρώτη φορά.

Οπως είναι γνωστό, το Free Gaza Movement, μετά την

■ Free Gaza Movement

Πηγαίνουμε πάλι στη Γάζα!

πρώτη ιστορική αποστολή, οργάνωσε άλλες τρεις, με το Dignity, ένα κλειστό εικοσάμετρο σκάφος που προσφέροταν για ταξίδια το φθινόπωρο και το χειμώνα. Μετέφερε στη Γάζα γιατρούς, κονιοβουλευτικούς, πολεμιστηματικούς, ακτιβιστές από όλο τον κόσμο. Μετά την έναρξη των δολοφονικών και καταστροφικών επιθέσεων των Σιωνιστών ενάντια στο λαό της Γάζας, το FGM αποφάσισε να πραγματοποιήσει μια έκτακτη αποστολή του Dignity για να εκφράσει την αλληλεγγύη του στον σκληρά δοκιμαζόμενο παλαιστινιακό λαό. Στο σκάφος επιβιβάστηκαν 16 άτομα. Μεταξύ αυτών η κύπρια βουλευτής και γιατρός Ελένη Θεοχάρους, η πρώτη γερουσιαστρια και υπουργήφια πρόδεδρος με το κόμμα των Πρασίνων στις ΗΠΑ Σύνθια Μακίνε, τέσσερις γιατροί, δύο τηλεοπτικά συνεργεία (Αλ-Τζαζίρα και CNN) και εθελοντές του FGM. Επίσης, φορτώθηκαν περίπου 3,5 τόνοι φαρμακευτικού υλικού, που συγκεντρώθηκε στην Κύπρο.

Το πλοίο αναχώρησε αργά το απόγευμα της 29ης Δεκέμβρη από τη Λάρνακα. Γύρω στις 5 τα χαράματα, 90 μίλια από τις ακτές της Γάζας, δηλαδή στα διεθνή χωρικά ύδατα, στη μέση της Μεσογείου, το Dignity περικυκλώθηκε από 4 ισραηλινά πολεμικά πλοία. Επί μισή περίπου ώρα τα τοχύτατα και ευελικτά σιωνιστικά πολεμικά σκάφη «χόρευαν» γύρω από το μικροσκοπικό Dignity, ενώ τύφλωναν τους επιβάτες και το πλήρωμά του με τεράστιους προβολείς. Ξαφνικά, ένα από

τα πολεμικά έσβησε τους προβολείς του και έπεισε αιφνιδιαστικά πάνω στο Dignity. Το χτύπησε τουλάχιστον δυο φορές στο μπροστινό αριστερό τμήμα, προκαλώντας του ένα μεγάλο ρήγμα και γκρεμίζοντας τη μισή γέφυρα (αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία).

Ο στόχος των Σιωνιστών ήταν προφανής. Επειδή το σκάφος ήταν πλαστικοποιημένο, νόμισαν ότι θα του προκαλούσαν ένα πιο μεγάλο ρήγμα, ώστε να βυθιστεί σύντομα και να περισυλλέξουν οι ίδιοι τους επιβάτες του, παριστάνοντας τους σωτήρες. Ομως, κάτω από την επιφανειακή πλαστικοποίηση υπήρχε ένα ξύλινο σκαρί και το ρήγμα δεν κατέβηκε κάτω από την ίσαλο γραμμή. Ζήτησαν από τον καπετάνιο να επιστρέψει στην Κύπρο. Το Dignity δεν έχει κάυσμα για να επιστρέψει στη Λάρνακα, αλλά κι αν είχε δύσκολα θα έφτανε, γιατί είχε βοριά και τα νερά θα πλημμύριζαν το σκάφος. Υστερά από επικοινωνία του Αλ-Τζαζίρα με τον πρόεδρο του Λιβάνου, στο σκάφος προσέρθηκε καταφύγιο στην Τύρο. Με μειωμένη ταχύτητα και με τον μηχανικό-εθελοντή του FGM Νίκο Μπόλο να καταβάλει επί πέντε ώρες εξαντλητικές προσπάθειες με τις αντλίες, το Dignity έφτασε στο φιλόξενο λιμάνι της Τύρου, όπου έγινε δεκτό από ένα πλήθος 2.000 απόμων, εκπρόσωπο του προέδρου του Λιβάνου και στελέχη της Χεζμπολά. Οι επιβάτες του διηγήθηκαν στα διεθνή ΜΜΕ τις συμμετέχει στη διεθνή αποστολή (θα είναι περίπου 15 γιατροί από διάφορες χώρες).

Οι εκπρόσωποι του FGM κόλεσαν την ελληνική κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της έναντι του ελληνικού πλοίου και των επιβαίνοντων σ' αυτό, προειδοποιώντας το Ισραήλ πως δεν θα επιτρέψει πολεμικό πλήγμα κατά ενός πλοίου που μεταφέρει άπλους πολίτες και ανθρωπιστική βοήθεια. Ζήτησαν επίσης από τον ελληνικό λαό να βρίσκεται σε ετοιμότητα για να απαντήσει όμεσα σε κάθε επίθεση μεταξύ των λαών.

Την περασμένη Τετάρτη, οι εκπρόσωποι του ελληνικού τμήματος του FGM Βαγγέλης Πισσάς και Πέτρος Γιώτης, ανακοίνωσαν σε συνέντευξη Τύπου στην αίθουσα των ξενώνων ανταποκριτών, ότι η επόμενη αποστολή ξεκινά το Σάββατο (σήμερα) από τη Λάρνακα, με ένα ελληνικό σκάφος, το ΑΡΙΩΝ. Στο σκάφος θα επιβιβαστούν τριάντα άτομα. Οι περισσότεροι είναι γιατροί, δημοσιογράφοι, μέλη κοινοβουλίων και παραπτηρήτες ανθρώπινων δικαιωμάτων, που προσπαθούμε να φτάσουμε στο λαό της Γάζας, να μεταφέρουμε άκρως απαραίτητη βοήθεια και να γίνουμε μάρτυρες των φρικαλεοτήτων που διαπράττονται ενάντια στους Παλαιστίνιους. Το Ισραήλ προειδοποιείται ότι πηγαίνουμε. Το ισραηλινό Ναυτικό, το υπουργείο Αμυνας και το Εξωτερικόν θα πάρουν αντίγραφο αυτής της ανακοίνωσης. Κάθε επίθεση στο σκάφος μας θα είναι προμελετημένη και κάθε πλήγμα στους 30 επιβαίνοντες πολίτες θα είναι αποτέλεσμα μελετημένης επίθεσης σε άπλους πολίτες».

Εμείς δεν έχουμε λευκές σημαίες!

Καλεσμένοι στο στούντιο τηλεοπτικού σταθμού, σε εκπομπή για τα γεγονότα της Γάζας, είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε στον αέρα με το φίλο και σύντροφο Ντολφ Σουέρτζο, κάτοικο της Γάζας, μέλος της ΚΕ του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Σημειώνουμε την πολιτική του ιδιότητα, γιατί πρόκειται για ένα πολιτικό στέλεχος που έχει ασκήσει σκληρή κριτική στην κυβέρνηση της Χαμάς.

Ο Ντολφ μας μετέφερε συγκλονιστικές εικόνες από τη μαρτυρική Γάζα. Μας μίλησε για αγρότες αποκλεισμένους στα σπίτια τους, χωρίς πλεκτρικό, χωρίς νερό, που αναγκάζονται να πίνουν τα ούρα τους, επειδή αν βγουν έξω θα πυροβοληθούν. Μας περιέγραψε την κατάσταση στα νοσοκομεία, όπου οι τραυματίες πεθαίνουν έξω, στο κρύο, επειδή δεν υπάρχει πλέον χώρος για να να τους περιθάλψουν. Μας μίλησε για το σχολείο που είχε βομβαρδιστεί λίγες ώρες πριν. «Οι ίδιοι οι Ισραηλινοί καλούσαν τον κόσμο να συγκεντρωθεί στα σχολεία κι ύστερα τα βομβάρδισαν, σκοτώνοντας παιδιά, γυναίκες και γέρους. Δεν υπήρχαν άνδρες εκείνη την ώρα στο σχολείο, δεν υπήρχαν μαχητές».

Μολονότι ρωτήθηκε επανειλημένα, αρνήθηκε να κάνει οποιαδήποτε κριτική στη Χαμάς. Ήταν κάθετος: «Η Χαμάς είναι νόμιμα εκλεγμένη. Αυτός ο πόλεμος δεν είναι πόλεμος κατά της Χαμάς, είναι πόλεμος κατά του Παλαιστινιακού Λαού. Όλες οι οργανώσεις συμμετέχουν στην Αντίσταση, η Χαμάς, το Λαϊκό Μετώπο, η Τζιχάντ και η Φατάχ. Σας το λέω εγώ που δεν είμαι Χαμάς, είμαι κομμουνιστής».

Η πιο συγκλονιστική στιγμή, όμως, ήταν όταν ο συνομιλητής μας, με φωνή που παλλόταν από οργή και ψάχνοντας τις λέξεις στα ελληνικά (έχει σπουδάσει στην Ελλάδα, προ εικοσαετίας) είπε: «Μιλούν για εκεχειρία, αλλά εννοούν να σπάσουμε άσπρη κορδέλα». «Θα σπάσετε λευκή σημαία, Ντολφ», τον ρωτήσαμε. «Πέτρο, ξέρεις πολύ καλά ότι εμείς δεν έχουμε άσπρη σημαία. Οι σημαίες μας είναι κόκκινες πράσινες κίτρινες, μαύρες. Ασπρες δεν έχουμε», ήταν η πρέμη απάντηση του.

Για λίγες στιγμές στο στούντιο μείναμε όλοι άφωνοι. Ο κάμεραμαν απέναντι μας είχε βουρκώσει. Οι άνθρωποι που ήταν στο τηλεφωνικό κέντρο μας είπαν μετά το τέλος της εκπομπής, ότι «έσπασαν τα τηλέφωνα». Ήταν η άλλη πλευρά των γεγονότων. Αυτή που περνά σε δεύτερη μοίρα, αφίνοντας να κυριαρχούν οι εικόνες των σιωνιστικών φρικαλεοτήτων. Η πλευρά του φροντιματού, του αντιστασιακού φροντιματού των Παλαιστινών, δοσμένη μάλιστα από ένα στέλεχος της αντιπολίτευσης.

Τον περασμένο Αύγουστο, κατά την επίσκεψή μας στη Γάζα με τα φαροκάικα του Free Gaza Movement, γράφαμε σε μια ανταπόκριση: «Άν θέλαμε να περιγράψουμε το φρόντιμα του λαού της Γάζας θα χρησιμοποιούσαμε τρία "Α": Αξιοπρέπεια-Αλληλεγγύη-Αντίσταση». Αυτά τα τρία «Α» τα βλέπουμε και τούτες τις μέρες. Ενας λαός, ένας πληθυσμός 1,5 εκατομμυρίου ανθρώπων στοιβαγμένων σε μια λωρίδα γης μόλις 360 τετραγωνικών χιλιομέτρων (έκταση μικρότερη απ' αυτής της Ανδρου) δέχεται μια επίθεση που στόχο έχει, προξενώντας όσο περισσότερους θανάτους και καταστροφές, να κάμψει το θικό του, να τον σδηγίσει σε απόγνωση και σε παράδοση. Μια επίθεση που έρχεται μετά από ένα δίχρονο αποκλεισμό, στη διάρκεια του οποίου αυτός ο λαός έχει υποβληθεί στο μαρτύριο της σταγόνας. Κι όμως, αυτός ο λαός, μολονότι θρηνεί εκατοντάδες νεκρούς, μολονότι βλέπει τα παιδιά του να σκοτώνονται λες κι είναι έντομα, δεν γνωρίζει το λευκό χρώμα της παράδοσης και της υποταγής. Αυτό είναι το μεγάλο μάθημα που στέλνει σε όλη την ανθρωπότητα τη Γάζα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλογ 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτη-Εκαότης-Διευθυντής: